

Tiskovina
Pobirna plačila pri posli in. Učelnim

tabor

številka 10, oktober 2007, letnik LII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Pomoč tabornikov
po ujmi

Fotoreportaža z ROT-a

Nova rubrika:
Taborni prostori in domovi

Novice

Foto: SINi

Obujanje spominov in vrednotenje odprave na jamboree

Za udeležence slovenske odprave na svetovni skvatski jamboree je bilo 4. srečanje odprave res težko pričakovano. Spomini na dogajanje in prijateljstva med nami so še vedno sveža in taborniška energija, s katero smo se napolnili na jamboreeju, kar buta na plan. Predzadnji vikend v septembru smo tako v lepem vremenu v Gorenju nad Zrečami obujali spomine ob ogledu fotografij, se zabavali ob igrah in neizmerno uživali v družbi drug drugega. Vsi skupaj smo opravili tudi nekaj družbeno koristnih del, saj smo fantje sanirali plaz, ki se je sprožil v minulem neurju, dekleta pa so pomagala pri obiranju jabolka. Ves vikend je vodstvo iskalo pluse in minuse odprave in skušalo iz udeležencev prek različnih vrednotenj pridobiti kar največ povratnih informacij, ki so zelo potrebne za nadaljnje delo in bodoče tovrstne odprave. Udeleženci odprave na jamboree 2007 smo postali imenitna »klapa« in pred nami so že novi izzivi.

SINi

Rok za novembrsko številko

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net ali Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Rok oddaje člankov za številko 11 je 21. oktober. Novembrska številka izide 9. novembra.

Uredništvo**Pikina končno polnoletna**

Letos je v Velenju potekal že 18. Pikin festival, ki velja za največji otroški festival v Sloveniji. V množici ustvarjalnih delavnic je bila ena izmed boljših in najbolj opaznih ponovno taborniška delavnica. Taborniki Rodu jezerskega zmaja iz Velenja so postavili pravi pravcati tabor, s katerim so najmlajšim, malo večjim in tudi največjim otrokom predstavljali taborniški način življenja. Prav vsaka organizirana skupina, ki je prišla na Pikin festival, se je v obveznem krožnem ogledu festivalnega prostora ustavila v taborniški delavnici. Taborniški animatorji so jim predstavili taborništvo, z njimi zapeli par taborniških pesmi, jim razkazali tabor in jih slovesno sprejeli med Pikine tabornike. Veliko otrok, ki so prihajali z vseh koncev Slovenije, je delavnico zapuščalo z nasmehom na obrazu in s sveže zasajenim semenom taborništva v glavi. Nikoli ne veš ... morda pa seme vzklije.

SINi

Foto: SINi

PP klub Šturbeki medse sprejel nove člane

PP klub Šturbeki nadaljuje z tradicijo zanimivih rodovih PP prehodov. Pred taborniškim skladiščem rodu Pusti Grad Šoštanj se je v petek, 28. septembra, res dogajalo na veliko. Letošnjih pet kandidatk se je z rahlimi težavami prebilo skozi zahtevne in za gledalce vizualno zanimive naloge ter pogumno stopilo v svet popotnikov in popotnic. Tudi rodova uprava jim čestita ob tem velikem koraku in jim želi srečno potovanje.

SINi

Uvodnik

Priročnik za predstavljanje taborništva

Na začetku prejšnjega meseca je izšel v naslovu omenjeni priročnik, ki ga je ob pomoči sodelavcev (iz vrst Izvršnega odbora in Nadzornega odbora ZTS, strokovnih služb ZTS in MZT Ljubljana) pripravil načelnik za odnose ZTS z javnostmi Aleš Skalič. Priročnik je namenjen enotnemu predstavljanju našega gibanja in naše organizacije oziroma, citiram, *da bi skupaj slikali eno sliko taborništva – skavtstva*. Tako smo dobili še drugi priročnik s področja odnosov z javnostmi. Bolj splošnega, z naslovom *Odnosi z javnostmi*, je za potrebe nevladnih organizacij letos izdal tudi Mladinski svet Slovenije, pripravil pa ga je Jure Brankovič, sicer tabornik iz vrst MZT Ljubljana. Gre za zgoščeno napisan praktični vodnik za tiste, ki se v nevladnih organizacijah ukvarjajo z odnosi z javnostmi.

V svežem *Priročniku za predstavljanje taborništva* so opisane vsebine in ključna sporočila, ki jih kot društva tabornikov ali celotna organizacija ZTS želimo posredovati javnostim. Pripravljen je kot gradivo za operativno uporabo rodovih propagandistov oziroma vseh, ki ustvarjajo podobo taborništva v naši družbi. Priročnik vam bo pomagal pri komuniciranju z različnimi subjekti – od mladine, kot zelo pomembne ciljne skupine taborništva, prek gospodarskih subjektov z vidika sponzorjev in donatorjev, kakor tudi staršev tabornikov, politikov, medijev itn. Priročnik z manj teorije in več praktičnimi vsebinami – s pripravljenimi konkretnimi primeri, ki čakajo, da jih uporabite.

Priporočam, da preberete oba.

Aleš Cipot, urednik

Kazalo

3

- 13 Imeti vod GG
- 20 Tabor na obisku
- 22 Kosobrinovi pripravki
- 26 Fotoreportaža z ROT-a
- 32 Od rodov
- 36 Iz taborniške pesmarice
- 37 Dotik
- 39 Zadnja plat

Foto: Aleš Cipot

NAVADNA LISICA

Aleša

LISICA JE ZELO SPRETNA ŽIVAL IN SE HITRO PRILAGODI NOVEMU OKOLJU. PLEN LOVI PONOČI, JE PA TUDI DRUGAČNO HRANO – OD JAGOD DO GOSPODINJSKIH ODPADKOV. ŽIVI SAMA V BRLOGU, KI IMA VEČ IZHODOV. REČEMO MU LISIČINA. ČEPRAV JE LISICA GLAVNI PRENAŠALEC STEKLINE, JE V GOZDU ZELO KORISTNA, SAJ ODSTRANJUJE BOLNE IN POGINULE ŽIVALI.

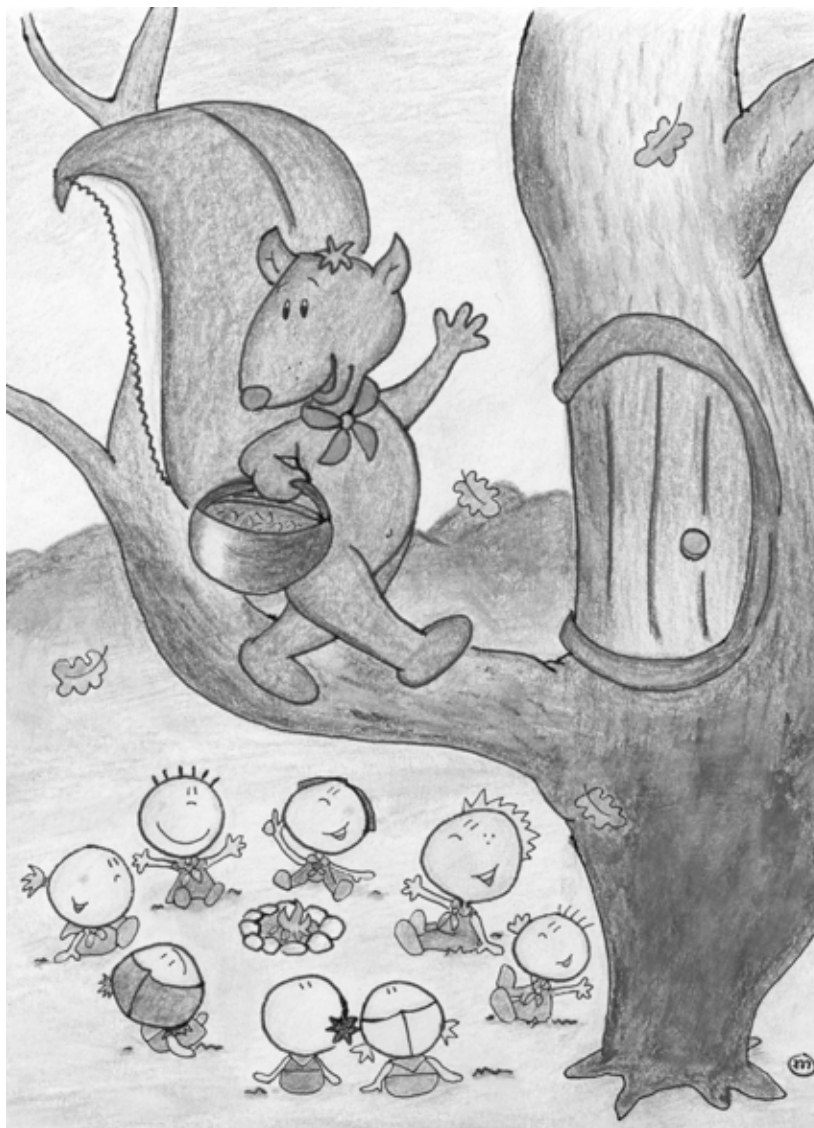
Jesen je listje že obarvala v svojih značilnih barvah, kar je bil za vod Pisane kače znak, da se bliža težko pričakovani kostonjev piknik.

Aleš je spet malo zamujal, toda tokrat je imel dober razlog: "Ravno, ko sem odšel iz hiše, sem se spomnil, da klopi morda še ne spijo - zato sem hitro stekel iskat še razpršilo proti klopm. Ga še kdo potrebuje?"

Opravili so se proti gozdu. Na poti so prepevali, skušali ujeti kar čim več odpadajočega listja in preskakovali luže, ko jih je Luka poklical k sebi: "Poglejte sem! Na robu luže se zelo dobro vidi odtis srninah parkljev." Cel vod je z zanimanjem stekel do srninah sledi. "Čigave sledi so pa to? Medvedje?" je radovedno vprašala Katja in pokazala na blato na drugi strani kolovoza. "Katja, to pa niso medvedje sledi. Za sabo jih je pustil kuža," jo je smeje popravil Rok.

Pohiteli so naprej, saj so vedeli, da se jeseni hitro stemni, oni pa morajo nabrati veliko kostonja. Nabirali so ga že več kot pol ure, ko je k njim pritekla navdušena Mojca: "Pridite, pridite! Videla sem veverico." Vsi so prenehali z nabiranjem in tiho stekli za Mojco. Čisto previdno so počepnili in opazovali delavno živalco, kako koplje po gozdnih tleh. Po nekaj minutah je stekla stran in jih tako opomnila, da morajo tudi oni dokončati svoje delo.

S polnimi koški rjavih plodov so prispeli na jaso. Z Lukovo pomočjo sta Aleš in Tina zakurila

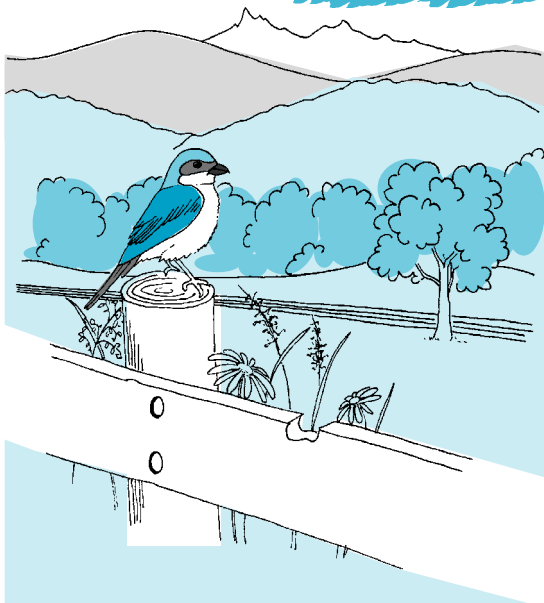
ogelj in začela peči kostonj, Mojca pa je skuhal čaj za malce utrujene sotabornike. Veselo so razpravljali o gozdnih živalih in njihovih pripravah na mrzlo zimo. Sklenili so, da jim bodo pomagali. Tako se bodo v prihodnjem mesecu spet odpravili v gozd, vendar skupaj z Rokovim stricem lovцем. Pomagali mu bodo pri polnjenju krmišč.

Zgodba neke ptice selivke

dr. Al Vrezec

Aleša

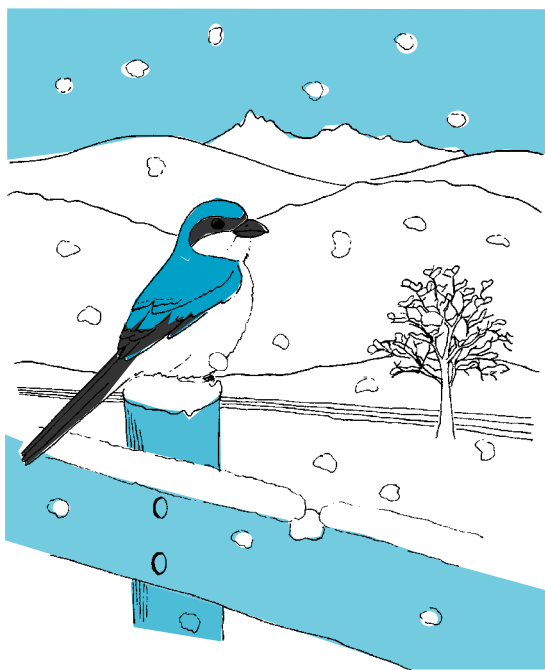
Okoli polovice vseh ptic je selivk, ostale pa so stalnice, ki bolj ali manj celo leto preživijo na istem območju.

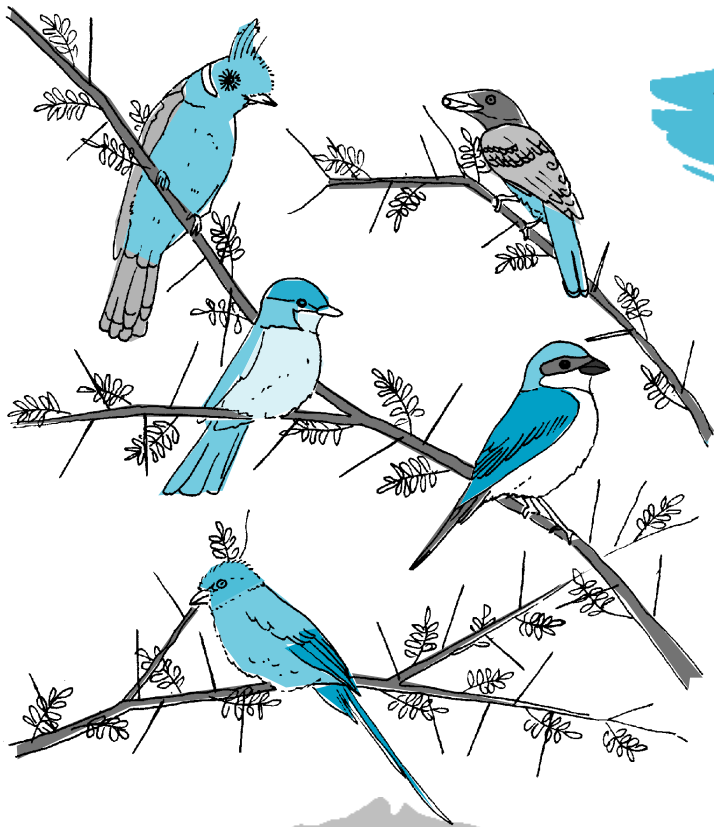
Kaj pa se med tem dogaja pri nas? Rjavi srakoper in druge ptice selivke so odletele, travnik se je spraznil in na preostale travne bilke pričenjajo naletavati prve snežinke. Toda na veji, s katere je poleti rjavi srakoper oprezal za žuželkami, zopet čepi srakoper, le da je nekoliko večji in svetlejši. Je mar zamudnik, ki ga je zima prehitela? Pravzaprav ne. Gre za ptico severnih krajev, velikega srakoperja, ki je tudi selivka, vendar ga pozimi vodi pot s severa k nam, tako kot rjavega srakoperja v tropsko Afriko. Na daljnem severu, kjer veliki srakoper poleti gnezdi, je pozimi snežna odeja tako debela, da bi ptica le s težavo prišla do miši, njenega najljubšega plena. Pri nas je ta odeja precej tanjša in zato kot nalašč za velikega srakoperja, da tu prebije zimo.

Topel dan v ranem poletju. Ptice selivke, ki so k nam priletele v aprilu in maju, imajo v svojih gnezdih že prve mladiče. Starši zanje neumorno skrbijo, da bi bili kasneje, ko čez deželo zapihajo prve jesenske sape, pripravljeni na več tisoč kilometrov dolgo pot. Ta jih čaka na jesenski selitvi tja do tropske Afrike. Med njimi je ena takih ptic rjavi srakoper, ki na s soncem obsijanih travnikih čepi na kaki veji grma ali količku in opreza za žuželkami. Te so namreč glavna hrana za njegov naraščaj.

Pozno poletje se prične prevešati v jesen. Za rjavega srakoperja je to znak, da bo treba oditi. Jeseni namreč sledi zima in takrat v naših krajih ni mogoče najti dovolj žuželk, s katerimi bi se rjavi srakoper dovolj nasitil. Edina rešitev je, da odleti na jug, tja v tropsko Afriko, kjer je tovrstnega živeža celo leto dovolj. Pot je dolga in nevarna, gre prek morskih valov Sredozemlja in peščenih sipin Sahare, vendar se konča v raju izobilja, tropski Afriki.

Najdaljšo pot med pticami selivkami naredi polarna čigra, ki se vsako leto seli s severnega na južni pol in pri tem preleti kar 25.000 kilometrov.

Največ naših ptic selivk prezimuje v tropski Afriki, nekatere se odpravijo prav na jug Afrike, spet tretje pa pozimi odletijo v južno Azijo.

Med selitvijo se ptice orientirajo po zvezdah in soncu, oblikovanosti pokrajine, prek katere letijo, ali pa glede na zemeljsko magnetno polje.

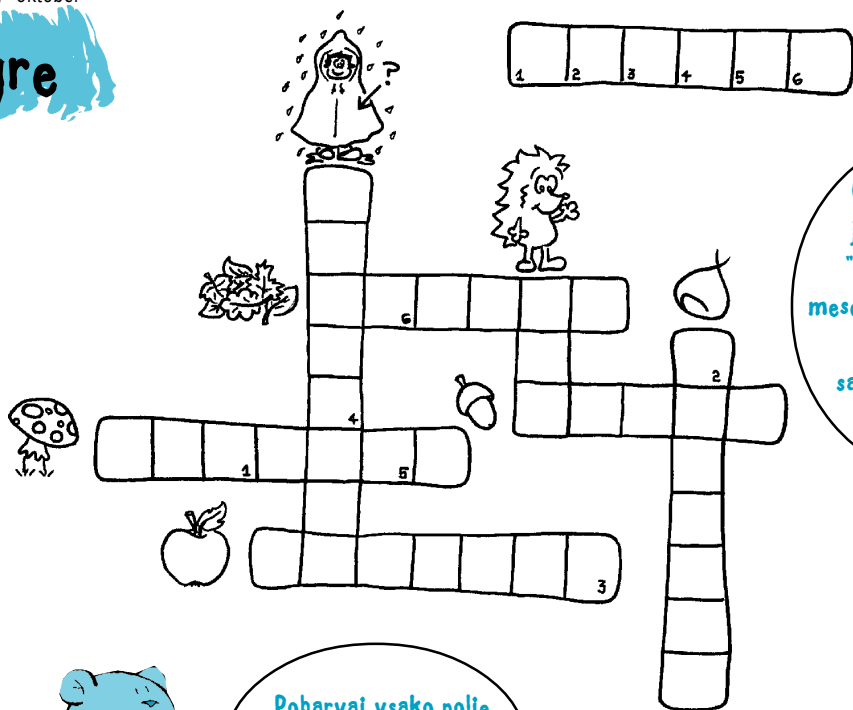
Vrnimo se zopet k našemu rjavemu srakoperja, ki pozimi uživa v soju toplega tropskega sonca in v eksotični pokrajini stika za žuželkami. Le zakaj bi na pomlad bežal iz tega raja nazaj na naše travnike? Zakaj ne gnezdi kar v Afriki, pravzaprav sredi izobilja? Ta tropski raj namreč poseljujejo še druge tropske ptice, med njimi tudi različni drugi srakoperji, ki so v tropih stalnice. To pomeni, da tu tako gnezdiijo kot prezimujejo. Če si v tem ptičjem vrvežu pozimi naš rjavi srakoper najde dovolj hrane zase, bi je poleti gotovo le s težavo nabral dovolj tudi za svoje mladiče. Tekmecev je namreč v tropih preveč, zato je zanj precej bolje, da preprosto odide tja, kjer je poleti hrane v izobilju, tekmecev pa malo. Tako se rjavi srakoper vsako pomlad vrne v naše kraje, si tu poišče družico in vsako leto znova poskrbi za naraščaj, ne da bi mu kateri od tropskih tekmecev kalil družinski mir.

Slabo vreme in močni vetrovi lahko ptice med selitvijo zanesejo s poti in zgodi se, da neurja prinesejo nekatere ameriške ptice celo do Evrope.

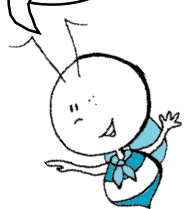
Igre

Petra Grmek

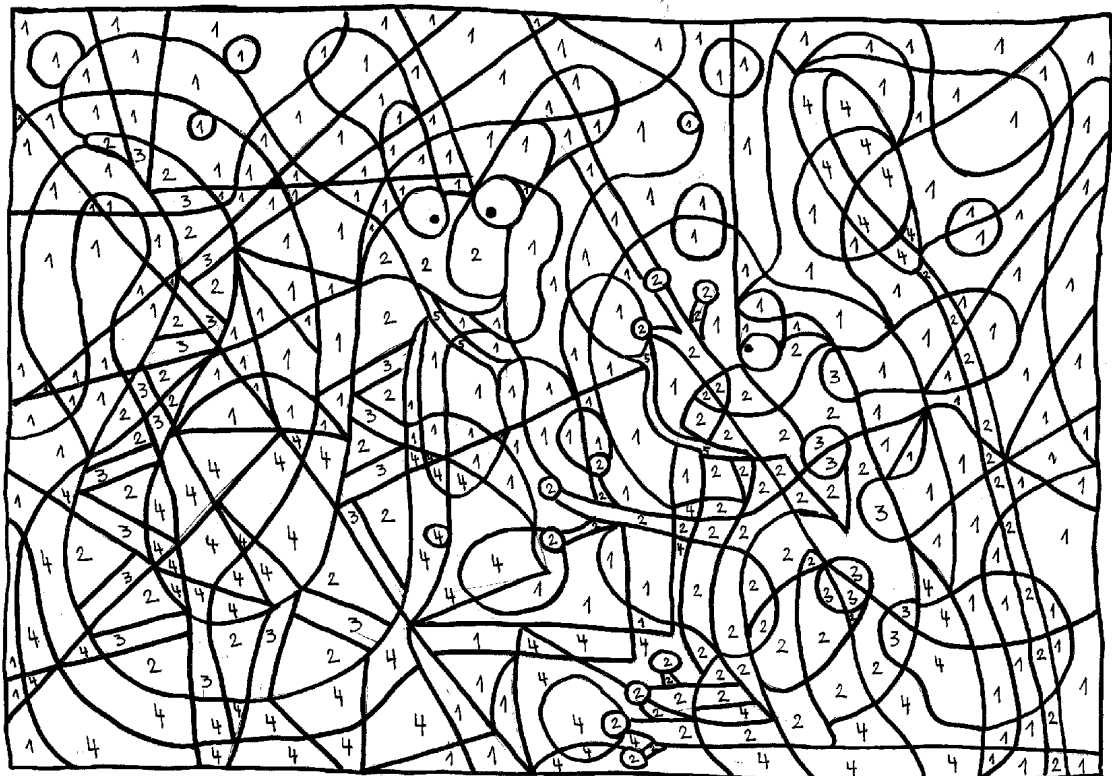

Geslo križanke je prava ptičja "nadloga". V teh mesecih naredi nemalo škode na sadnem drevju in vinogradih.

Pobarvaj vsako polje glede na številko v njem!

Vesna Boštjančič

1 = modra, 2 = zelena, 3 = rumena, 4 = rjava, 5 = rdeča

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravček vsem bralkam in bralcem revije Tabor. Čeprav so te dni in tedne v Sloveniji hujši problemi in resnejše težave (posledice hudih poplav) kot sta ljubezen in puberteta, vseeno ostajamo vsakdanji in tudi tovrstnim tematikam namenjamo naš čas in pozornost, kar je konec koncev tudi prav. Življenje gre naprej.

V: ZDRAVO!

Star sem 16 let in sem se zaljubil v eno punco, ki je štiri leta mlajša od mene, ampak je iz drugega roda kakor jaz. Prosim pomagajta mi.

U.

V: Draga Kuhla in Kahla!

Naj najprej pohvalim vajino rubriko, ki je na prvem mestu, kadar prebiram Tabor. Stara sem 13 let in imam polno glavo problemov (z veseljem komu kakšnega posodim). Že od prvega razreda imam svojo sošolko Majo (ime sem si zdaj izmislila) za najboljšo prijateljico. Vedno sva bili neločljivi in sva si stali ob strani. Skupaj sva tudi začeli hoditi na tabornike, na plesne itd. Skratka, ogromno časa preživiva skupaj. Ampak zdi se mi, da se je Maja zelo spremenila in je začela tekmovati z mano. Na vsak način hoče, da bi bila boljša od mene, bolj popularna. V družbi večkrat grdo govori o meni in se mi posmehuje za vsako stvar, hoče me osmešiti pred drugimi in to ji tudi uspeva. Ker je ona nesramna do mene, sem tudi jaz do nje in tako se neprestano kregava. Tako je že kar nekaj časa in ne vem, kako naj ji povem, kaj vse me moti. Bojim se, da se bova tako dokončno skregali. To pa pomeni, da bom ostala brez pravih prijateljev.

Lučka

O: Zdravo dragi U:

Jaka Bevk - Šeki

Tvoj problemček je dokaj splošen in prav nič nenavaden. Si v letih, ko ti pogledi uhajajo k nasprotnemu spolu, je pa res, da si še zelo mlad, še mlajša pa je tvoja simpatija. Predlagava, da daš času čas, če naju razumeš. Tudi tvoja simpatija bo kaj kmalu zrasla, trenutno (pri dvanajstih) pa zadeva ni ravno primerna. Ker pravzaprav nista na isti stopnji razvoja, ne verjameva, da bi se imela sploh kaj pogovarjati. Starostna razlika, ki vaju loči, je ravno tolikšna, da sta vajina trenutna svetova popolnoma drugačna. Ti zahajaš že v srednjo šolo, ona pa je še vedno osnovnošolka. To, da sta iz različnih rodov, je lahko pozitivno. Ne veva sicer, kje se srečujeta in ohranjata stike, a to itak ni prepovedano. Če ti ni prehudo, predlagava, da se srečujeta kot do sedaj, vseeno pa počakaj par let (2-3), preden stopiš v akcijo na ljubezenskem področju. Prav? Boš videl, tako je prav in tudi spodobi se.

O: Draga Lučka!

Prijateljice se vsekakor ne obnašajo tako, to res ni ničemur podobno - razen zavisti, nesramnosti in tekmovalnosti, kot si že sama ugotovila. Predlagava ti, da odločno nastopiš in prijateljico postaviš pred dejstvo. Bodi sicer prijazna, vendar se moraš postaviti zase. Ne dovoli, da hodijo po tebi ravno tisti, ki bi to najmanj smeli. Prava prijateljica se ne obnaša tako, kot se tvoja Maja. Povej ji, kaj te moti, kaj te prizadene in kaj si želiš - verjetno to, da bi bile stvari kot prej, preden se je vse to začelo. Na koncu naj ti realno (in iz izkušenj) svetujeva še to, da se take zadeve rade dogajajo. Ljudje se zblížamo in se oddaljimo, z nekom nehaš biti prijatelj, z drugim postaneš. Poskrbi za to, da boš vedno dobra prijateljica, in se drži pregovora: Ne delaj tistega, kar nočeš, da bi drugi delali tebi. V tem je vsa umetnost, a tega tvoja prijateljica očitno še ne ve. Srečno, Lučka!

TABORNIKI SMO ZAKON

TABORNA NAVADA: TABORNI OGENJ

Tam ob ognju našem, si sežemo v roke, plamen neugašen, nam je srce ... Tako gre ena najlepših in najbolj priljubljenih taborniških pesmi. Pesem, ki pove vse o tabornikih. Taborni ogenj in navade, ki se tičejo tega, so ene izmed najstarejših in najlepših taborniških navad in lepo je, ker se večine teh navad še vedno držijo stari in mladi taborniki.

Ob ognju se pletejo vezi

Najboljši in najlepši so večeri ob ognju. Tabor brez večernega ognja, proslava brez svečane pagode, tabori brez tematskih večerov - brez naštetega taborniki ne bi bili to, kar smo. Ob gledanju v plamene in žerjavico lahko umiriš svoje misli, najdeš pravo pot, ob ognju so se spletle že marsikatero vezi in program ob ognju je tisti spomin, ki si ga najmlajši vedno najbolj zapomnijo.

Pagoda

Pagoda je slavnosti ogenj, na vrhu okrašen z brinjem, ki se uporablja le ob svečanih priložnostih kot so razne obletnice, krsti in podobno. Postavljanje takšnega ognja ni šala, potrebne je veliko spretnosti in trdega dela. Slabo postavljena pagoda, ki ne pogori enakomerno ali se "bohnedaj" podre, pa pomeni sramoto za postavjalce ognja. Ogenj se lahko zaneti samo z vžigalicami.

Pozdrav ognju

"Dviga plamen se iz ognja" je stara taborniška pesem, ki jo pojemo, ko ogenj zagori. Do takrat pa vsi prisotni stoje in molče pričakujejo ta trenutek. Ko se zapojejo vse tri kitice (ponekod se poje tudi samo prva kitica; ponekod pa namesto te pesmi pojejo "Tam ob ognju našem"), starešina rodu pozdravi vse prisotne, jim zaželi lep večer in šele nato se vsedemo in začnemo s programom.

Foto: Urška Bergant

Foto: Blaž Verbič

Graditelji ognja

Graditelji ognja so na taborjenjih ponavadi člani dežurnega voda, v primeru postavljanja svečanega ognja oziroma pagode pa je za ta namen sestavljena ekipa bolj izkušenih in starejših tabornikov. Postavljanje ognja je in bi morala biti za vsakega tabornika velika čast. Starešina lahko ob uvodnem pozdravu po zapeti pesmi posebej pohvali graditelje ognja, v kolikor so si to zaslužili, ali pa opozori na nepravilnosti.

Prižiganje ognja

Ogenj prižge oseba, ki ima ugled ali zasluge. Ponavadi ogenj prižge tisti, ki ga tudi postavi in si s tem prisluži to veliko čast. Če imamo posebnega gosta, ga lahko počastimo s tem, da prižge ogenj. Pri tem pa mu pomaga član ekipe, ki je ogenj postavljala. Ob prižiganju ognja vsi pristoni molče čakajo, da ogenj zagori.

Foto: Blaž Verbič

Zaključek programa ob ognju

Konec je podoben začetku. Ko se predvideni program konča, starešina vstane, z njim pa tudi vsi ostali. Skupaj se primejo za roke in zapojejo pesem "Dan je šel". Po zadnji, mrmrajoči kitici starešina pozdravi prisotne in vošči lahko noč.

Tematski taborni ognji

Tematski ognji so taborniška posebnost, ki se ohranjajo že dolgo časa. Prvi taborni ogenj je ponavadi spoznavni večer, kjer se predstavijo vsi vodi in vsak posameznik. Ognji, ki sledijo, se med rodovi zelo razlikujejo. Tako imamo na primer taborsonge, taborvizije, miss in mistra tabora, različne kvize (vzemi ali pusti, milijonar), resničnostne šove (big totem) itd. Taborniška iznajdljivost je pri izbiri tematik za tematske ognje res neizmerena.

Foto: Blaž Verbič

Program ob ognju

Program ob ognju je lahko zelo različen. Ob klasičnih taborniških večerih imamo voditelja, ki vodi program in napoveduje točke, ki se vrstijo izmenično.

Tihi skeči

Stara taborniška navada je, da si starejši taborniki privoščijo novince z raznimi skeči. V preteklosti so bili najbolj zanimivi tihi skeči, pri katerih se je komaj kdaj spregovorila kakšna besedica, pa tudi trajati so znali zelo dolgo. V sedanjosti so jih zamenjali različni skeči, kot so pranje kipov, kamela, šank itd. Verjetno je v vsakem rodu kakšen, ki se skriva pod drugim imenom in ga drugi še ne poznamo.

Foto: SINi

Človek človeku

DOBER VODNIK

Brina Krašovec

Vodnik je tisti tabornik, ki s svojim taborniškim znanjem in veščinami vodenja uspešno vodi vod. Najpogosteje je vodnik starejši gozdovnik. Za vodnika je pomembno, da ima veselje do dela z vodom, je odgovoren in vestno opravlja svoje naloge.

Vodnik je lahko tisti, ki ima pri svojih šolskih obveznostih še toliko časa, da ga lahko nameni vodniškemu delu, ki vključuje vodenje vodovih sestankov in njihovo pripravo.

Za vodnika je zelo pomembno, da je zanesljiv, da zna vzpostavljati stike med člani voda.

Tudi vztrajnost je lastnost, ki pri vodniškem delu ne sme manjkati, kajti zelo pomembno je, da vodnik dokonča vse naloge, ki si jih je zadal. Pri vodniškem delu gre za vzgojo in vodenje z zgledom, kar pomeni, da mora biti vodnik dober, zanesljiv in vesten.

Pri vodniškem delu se lahko srečamo tudi s stresnimi situacijami, npr. nesreče ali naravne katastrofe, ki od vodnika terjajo mirno kri, trezno glavo in prilagajanje potrebam, ki so nastale v skupini, ki jo vodi. V takih situacijah naj bo komunikacija strpna. Ljudje v različnih situacijah različno odreagiramo, zato je vodnikova naloga, da nadzoruje situacijo in v prvi vrsti poskrbi za varnost svojih članov, jih pomiri in opogumlja. Način komuniciranja mora vzpodbujati sodelovanje članov v vodu, kar pripelje tudi do večjih uspehov in posledično do prijetnega in prijateljskega vzdušja, kjer se člani počutijo varno in domače. Zelo dobrodošla je tudi komunikacija vodnika z ostalimi vodniki v rodu. Sposobnost vživljanja v sočloveka vodniku pomaga pri sodelovanju in navezovanju prijateljskih stikov z drugimi vodniki, kajti sodelovanje med vodi taborniško delo oplemeniti in marsikaj prispeva k večji povezanosti članov v vodu in rodu. Kadar gre za različno uspešnost vodnikov, moramo paziti, da s svojim nastopom in komunikacijo zaviramo razvijanje občutka zavisti pri vodnikih. Vsi vodniki so namreč pred nadrejenimi (načelniki družin in rodov) v enakovrednem položaju in to je treba upoštevati. ■

Otrokove pravice Šola nam odpira vrata v prihodnost - pravica do izobrazbe

Taborniki in skavti poleg pridobivanja znanja in veščin za življenje v naravi, preživljate čas tudi v šolah, kjer kot učenci, dijaki ali študentje pridobivate formalno izobrazbo. S tem uresničujete svojo pravico do izobrazbe. Če primerjamo izobraževanje naših staršev in še posebno starih staršev z našim, lahko ugotovimo, da se mladi dandanes vse dlje izobražujejo. Vedno bolj postaja samoumevno, da po osnovni šoli nadaljujemo šolanje na srednjih šolah, kasneje pa se večina mladih odloča tudi za višje, visoke šole in fakultete.

O pomembnosti znanja in izobrazbe se kot otroci navadno ne sprašujemo in osnovnošolski taborniki in skavti, ki morate šolo obvezno obiskovati, bi se pravici do izobrazbe verjetno kdaj pa kdaj tudi odrekli. Že samo misel na odhod v šolo v hladnih, deževnih jutrih, ko bi z veseljem še naprej poležavali v toplih posteljah, nas napelje na idejo, da bi se pravici do izobrazbe preprosto odpovedali.

Vendar ni tako enostavno. Tako kot vse pravice, ima tudi ta svoje nasprotje, ki se skriva v dolžnosti. Na eni strani ima država dolžnost pripraviti pogoje za uresničevanje pravice, in sicer s tem, da ustanavlja šole, na drugi strani pa imajo dolžnost tudi starši, da otroke vpišejo v šolo in jih vanjo pošiljajo, otroci in mladi pa dolžnost, da pouk obiskujejo.

Svojo pravico do izobrazbe mladi pogosteje občutijo kasneje, ko se odločajo za srednješolsko izobraževanje. Čeprav pravica do izobrazbe vsebuje enake možnosti dostopa do izobraževanja, ne pomeni, da ima vsakdo pravico, da je sprejet v

šolo, v katero želi in da se lahko na njej izobražuje v nedogled. Enak dostop do izobraževanja pomeni, da država lahko možnosti za vpis omeji, prav tako lahko določi število ponavljanj izpitov in razredov. Vendar morajo biti merila oblikovana na način, ki preprečuje krivično obravnavanje posameznikov.

Spoštovanje pravice do izobrazbe je še posebej pomembno za osebe z različnimi motnjami. Pridobitev izobrazbe vpliva na nadaljnji potek njihovega življenja, zato jim morajo biti v šoli zagotovljeni pogoji za izobraževanje. Za gibalno ovirane otroke, ki uporabljajo voziček, mora biti na voljo dovolj prostora v učilnicah in tudi straniščih, za dostop do prostorov v nadstropjih morajo imeti dvigala in druge prilagoditve. Nekateri otroci, ki imajo druge vrste motenj imajo prilagojen tudi način poučevanja (npr. slabovidni otroci potrebujejo večje črke), pri učenju uporabljajo posebne pripomočke, prav tako imajo lahko nekoliko prilagojeno preverjanje in ocenjevanje znanja. Za gluhe učence bi morali učitelji celo znati uporabljati znakovni jezik.

Z ustreznimi prilagoditvami učencem ublažimo njihove primanjkljaje, ovire oziroma motnje. Zmotno bi bilo razmišljanje, da so zaradi tega v kakšnikoli prednosti pred ostalimi otroki, saj jim npr. s podaljšanim časom za pisanje kontrolne naloge zgolj omogočimo, da resnično pokažejo svoje znanje, ki ga drugače zaradi svoje invalidnosti ne bi mogli.

Jasna Turk, univ. dipl. soc. ped.

Varuh človekovih pravic RS, Dunajska 56,
1109 Ljubljana

Že diši po kostanju ...

IMETI VOD GG

Barbara Bačnik - Bača

Začetek taborniške sezone je pogosto povezan prav s kostanjevimi pikniki in sprehodi po jesenskem gozdu, ko iščemo ježke ter se obmetavamo z divjim kostanjem ali izdelujemo figurice na zobotrebcih.

Vir: <http://www.vrtnarstvo-breskvar.si>

Kostanj je v preteklosti predstavljal pomemben vir jesenske in zimske prehrane, imel je celo tako vlogo, ki jo ima danes krompir. Od številnih receptov za različne jedi iz kostanja se je do danes ohranilo večinoma le še pečenje (praženje) kostanjev, ki se jih prodaja na ulicah mest, seveda pa je to tudi oblika druženja, ki jo lahko taborniki izkoristimo.

Sprehod po gozdu 1. del: opazovanje in informiranje

Za poučen vodov sestanek gremo lahko v gozd na raziskovalno nalogo na temo kostanja. Naj vam nasujem nekaj podatkov: Ime rastline izhaja iz latinske besede aescare, ki pomeni jesti. K nam so pravi kostanj prinesli Rimljani. Domovine pravega kostanja pa so Mala Azija, Severna Afrika in Sredozemlje. Kostanj je dobil ime po mestu Kostanis v Tesaliji. Listi pri kostanju so dolgi do 25 centimetrov, podolgovati, koničasti robovi lista so nazobčani, kakor žagino rezilo. Plod je užiten, lahko ga jemo kuhanega ali pečenega.

Sprehod po gozdu 2. del: opazovanje in informiranje

Seveda s seboj vzamemo tudi nožke in gorilnik ali pa na primeren kraju zakurimo manjši ogenj. Nabiranje kostanja je lahko prav zabavno, najboljše je sprožiti tekmova-

nje, kdo ga nabere več. Ob peki lahko članom ponudimo še nekaj znanja: Kostanj so izven njegovih naravnih rastišč širili že Etruščani in Rimljani. Snovali so kostanjeve gaje, ki so služili prehrani ljudi in živali ter pridobivanju kostanjevega medu. Eno drevo obrodi letno od 100 do 200 kilogramov kostanja, plodovi pa so zdravilni, čeprav njihova zdravljenost še ni dovolj znana in cenjena.

Slovenski presežki

Najdebelejši znani pravi kostanj v Sloveniji je Gašperjev kostanj v dolini Sopot nad Radečami pri Zidanem mostu. Visok je 15 metrov, debel pa 3,36 metra. Kostanj zraste do višine 35 metrov, v izjemnih primerih v debelino do 3 metre (Balkan), orjaški kostanji pa lahko dočakajo tudi do 600 let.

Za zaključek

Pravi kostanj je pomemben tudi zaradi svoje ekološke, socialne in proizvodne funkcije. Kostanj izboljšuje rastišče, strukturo in stabilnost tal, prispeva pa tudi k ohranjanju pestrosti živalskega sveta. Pomembna je njegova estetska vloga, saj razbija monotonost gozda, ker cveti v času, ko druge vrste že odvetijo. Glede proizvodne funkcije ima pomembno vlogo pri pridobivanju tanina, medu, plodov in lesa.

Vsekakor ne smemo pozabiti nekaj vročega kostanja (zavitega recimo v folijo) odnesti domov in ga postreči vsem domačim. DOBER TEK!

VIRI:

<http://kid.kibla.org/čzgs/html/kostanj.HTM>

<http://www2.arnes.si/čksavri/Kostanj.html>

Vir: <http://www.sxc.hu>

Na zdravje!

Orgazmično dobro druženje tabornikov in katoliških skavtov na snemanju TV oddaje "Na zdravje"

TV

Slovenija je ZTS in ZSKSS povabila na snemanje ene izmed trenutno najbolj vročih TV oddaj, in sicer na snemanje oddaje "Na zdravje", ki se predvaja ob petkih zvečer. Oddaja, ki sicer ne sodi ravno v moj (in verjetno tudi od marsikoga drugega)

Foto: Miha Matavž

spekter zanimanja, bi tokrat lahko bila zelo zanimiva, saj je bila tematika oddaje "taborništvu - skavtstvo". Pa gremo pogledat, sem si rekel. Skupno več kot sto tabornikov in katoliških skavtov je do zadnjega kotička napolnilo studio in ustvarilo zelo dobro energijo. V oddaji so se vrstili gostje, ki so bili včasih taborniki (Manca Košir, Marko Vozelj itd.), in glasbeni gostje, ki so s svojimi pesmimi zaznamovali taborne večere ob ognju (Čuki, Marjan Smode, Aleksander Mežek). Voditelja Boštjan Romih in Jasna Kuljaj sta spretno krmarila oddajo vse do konca. Predstavili smo se člani ene in druge organizacije in pustili zelo dober vtis. Kako je vse skupaj izpadlo na televiziji pa upam, da ste si ogledali na malih zaslonih. ■

Foto: Miha Matavž

V Škofjo Loko tudi to zimo

Leto je skorajda že naokoli in čas je za novo dogodivščino. Prav tako kot že 36 let poprej vas tudi letos vabimo na zimsko orientacijsko tekmovanje **Glas svobodne Jelovice**. Ne, ne bo takšna kot je že bila, letos bo ponovno drugačna. Še boljša, s še več energije, z novimi idejami in predvsem z novimi ekipami.

Niste bili še nikoli z nami? Niste še spoznali lepoto Škofjeloškega hribovja? Potem je Glas svobodne Jelovice 2008 pravi čas za to. Vzemite si čas že sedaj in pridite prvi vikend v januarju, natančneje **5. 1. 2008, v okolico Škofje Loke**.

Zmigaj se, povabi prijatelje in pridi!

Še nekaj več o tekmovanju lahko najdete na glasjelovice.rutka.net.

Jerca Bernik, RSK Škofja Loka

JOTA/JOTI 2007

Rođ svobodnega Kamnitnika Škofja Loka vabi na JOTA in JOTI. Dogodka potekata od petka, 19. 10. 2007, do nedelje, 21. 10. 2007. Sodelujete lahko na več načinov:

1. Tridnevni JOTA/JOTI tabor v Škofji Loki

V Škofjo Loko pridete v petek, 19. 10., in sodelujete pri izvedbi dogodka. Cena za tridnevno bivanje ter hrano je 10 evrov. V taborniškem domu lahko spi 15 ljudi, če bo prijav več, bomo postavili šotore.

2. Enodnevni obisk JOTA/JOTI

Za vse vode in posameznike, ki jih stvar zanima. GG-vodi pridejo v soboto, 20. 10., PP, RR in grče pa v nedeljo, 21. 10.. V soboto in nedeljo bo potekal pripravljen program od 11. do 16. ure. Cena za udeležbo, našitek in topel obrok je 2 evra na osebo.

3. Samostojna organizacija JOTA/JOTI

Pišite na mail gasper.doljak@gmail.com oziroma me pokličite na 040-352-071 (Gapi).

Prijave (in dodatne informacije) še do 15. 10. 2007 na e-mail gasper.doljak@gmail.com ali na telefon 040-352-071 (Gapi).

Za tiste, ki ne veste: JOTA je Jamboree On The Air (jamboree v "zraku"), dogodek, kjer taborniki s pomočjo radioamaterjev vzpostavijo kontakt s preko 50.000 taborniki in skavti s celega sveta. JOTI (Jamboree On The Internet) poteka preko interneta, sodeluje pa še več ljudi.

Nacionalni JOTA organizator, Gašper Doljak - S57GD (RSK)

Razpisi

Vodniški tečaj

Za vse, ki poleti niste imeli časa iti na vodniški tečaj, in za vse tiste, ki ste takrat zamudili, **organiziramo vodniški tečaj v času jesenskih počitnic**, od 27. 10. do 4. 11. 2007, **na Gorenju nad Zrečami**. Organizator je Celjsko Zasavsko območje.

Cena celotnega tečaja je **125 evrov**. V ceno je všteta prehrana, namestitvev, stroški organizacije tečaja in stroški predavateljev. **Prijave pošljite na naslov:** Emil Mumel, Cesta na Roglo 11 e, 3214 Zreče, ali na e-mail: emil.mumel@guest.arnes.si, ali na tel. št.: 041 551 857 (oz. 03 57 61 077 - pozno zvečer). **Prijave pošljite najkasneje do petka, 19. 10. 2007.**

Pričetek tečaja je v soboto, **27. 10. 2007, ob 10. uri na Gorenju nad Zrečami**, zaključimo pa naslednjo nedeljo, 4. 11. 2007, ob 14. uri. Za tiste, ki imate obveznosti 1. novembra, bomo program priredili tako, da ne boste ničesar zamudili, če boste ta dan odšli domov.

Ker je med počitnicami devet dni časa, bomo letos tečaj zaključili kar v enem delu in vas kasneje ne bomo prikrajšali za še en vikend. Tako bomo kar v nedeljo ob zaključku tečaja imeli tudi podelitev potrdil o opravljenih tečajih. Tečajniki naj imajo s seboj poleg osebne opreme za bivanje v šoli še copate za v šoli, spalno vrečo, škarje, lepilo, pisalni pribor, geometrijsko orodje, kompas.

Tečaj bo ločen za MČ in GG vodnike, bo kvalitetno pripravljen in ga bodo vodili sami izkušeni mentorji in predavatelji. Za vse, ki so že vodniki MČ in bi radi postali tudi vodniki GG, bo usposabljanje za vodnike GG potekalo od 2. do 4. novembra.

Prijavljeni dobite vsa nadaljnja navodila naslednji teden po izteku roka za prijavo.

Emil Mumel, načelnik območja

P. S.: Pridite in zopet se bomo imeli fino, prijavite svoje tečajnike in ne bo jim žal. Vam tudi ne, saj bomo vzgojili dobre vodnike.

Razpisi

Povabilo k sodelovanju pri organizaciji programskih akcij na državnem nivoju v letu 2008

Namen komisije za program za mlade pri ZTS je podpora izvajanju taborniškega programa za mlade v taborniških rodovih. Eno izmed področij, na katerem komisija udejanja ta namen je tudi organizacija akcij na državnem nivoju.

Namen organizacije akcij na državnem nivoju je:

- o motivirati člane, vodnike in vodje za kvalitetno izvajanje taborniškega programa,
- o omogočiti vrednotenje osvojenega znanja,
- o vzpodbuditi izmenjavo izkušenj med mladimi iz različnih rodov,
- o pomagati pri razvoju novih načinov in pristopov dela v vodu (rodu),
- o ponuditi zdrav način zabave in druženja mladih.

V letu 2008 bo Komisija za program za mlade pri Zvezi tabornikov Slovenije v skladu z namenom na državnem nivoju organizirala naslednje akcije:

- o **55. JUBILEJNI DRŽAVNI MNOGOBOJ** za vse kategorije (od 13. do 15. 6. 2008),
- o **49. ROT** - Republiško orientacijsko tekmovanje (od 26. do 28. 9. 2008).

Zaradi organizacijskih omejitev komisije (nepoznavanje lokalnega okolja, pomanjkanje človeških virov ipd.) in priložnosti, ki jih ponuja soorganizacija akcije (vzgojni vidik, promocija v lokalnem okolju ipd.), vabimo taborniške rodove, občinske in območne organizacije, da pri izvedbi sodelujejo.

Zakaj sodelovati pri organizaciji akcije na državnem nivoju?

- o Zaradi krepitve občutka pripadnosti organizaciji (povezanost članov v rodu).
- o Zaradi promocije taborniške dejavnosti v lokalni skupnosti (možnost financiranja s strani občine, sponzorjev, prepoznavnost v lokalnem okolju).
- o Zaradi preizkusa organizacijskih sposobnosti, prakticanja timskega dela in prevzemanja nalog in odgovornosti posameznih članov (izziv in samopotrjevanje, reference).

In zakaj razmišljati že danes?

Ker je potem dovolj časa za pripravo načrta in kandidature za občinska in druga finančna sredstva (razpisi v občinah so ponavadi v oktobru in novembru, viri EU pa še veliko prej).

Pogoji za uspešno soorganizacijo so predvsem ustrezen prostor oziroma pogoji za izvedbo akcije in zadostno število usposobljenih človeških virov za izvajanje aktivnosti, povezanih z organizacijo.

Prednost pri izbiri bodo imeli tisti soorganizatorji, ki bodo poleg navedenega lahko v izvedbo vključili lokalno skupnost, zagotovili zanimiv spremljevalni program in medijsko pokritost aktivnosti ter podporo občine, donatorjev in sponzorjev.

Komisija za program za mlade in drugi organi ZTS bodo pri organizaciji nudili aktivno podporo.

Vse, ki so vas navedeni razlogi vzpodbudili k organizaciji katere od navedenih akcij, pozivamo, da se javite na povabilo.

V vlogi na kratko opredelite:

- a) podatke o soorganizatorju (osnovni podatki, kontaktna oseba),
- b) odgovorno osebo, ostale člane vodstva in okvirne naloge,
- c) predviden kraj izvedbe akcije,
- d) terminski načrt priprave in izvedbe aktivnosti,
- e) okvirni finančni načrt.

Za dodatne informacije ali pomoč pri oblikovanju vloge se obrnite na pisarno ZTS (pugy@rutka.net).

Ponudbe za sodelovanje pošljite najkasneje do 30. oktobra 2007 v pisarno ZTS, Parmova 33, Ljubljana, ali v elektronski obliki na ZTS@rutka.net.

Vse prijave bo obravnaval Programski kolegij Komisije za program za mlade pri ZTS in vlagatelje najkasneje v roku 15 dni obvestil o izbiri.

INTERVJU

Pogovor s Simono Strgulc Krajšek

"Če znaš opazovati naravo, ti nikoli ni dolgčas"

Taborniške poti ni začela kot čebelica ali gozdovnica - njena prva taborniška izkušnja je bil kar vodniški tečaj. Poleg voda je skoraj takoj prevzela še načelništvo rodu, sredi devetdesetih pa se je izkazala kot ena glavnih promotorjev reorganizacije vodniških tečajev MZT. V službi je na Biotehniški fakulteti, kjer je doktorirala iz botanike, doma pa mama v štiričlanski taborniški družinici. Kljub temu je letos spet našla čas za tabornike - sodeluje pri Taborovih straneh za najmlajše in pomaga pri prenovi veščin.

Foto: Nejc Jogan

Foto: Arhiv Simone Strgulc Krajšek

Z vodniškimi tečaji si deset let praktično živela in bila del ekipe, ki je postavila nov koncept.

Imela sem srečo, da sem bila ob pravem času na pravem mestu. Po vodniškem tečaju, leta 1991, so me povabili v ekipo, ki je pripravljala vodniški tečaj 1992. V tej ekipi so bili Vane Krajšek, Aleš Posega, Polona Robida in drugi, ki so mi dodelili vlogo tajnice. Na tem tečaju so se prvič pojavile nekatere ideje, ki so postale sestavni del naslednjih tečajev.

Čemu ste dali največji poudarek?

Večino programa smo izvedli v vodih, katerih člani so se od prvega srečanja na začetku tečaja prek vseh mogočih dogodivščin in preizkušanj zelo povezali. Osnovni namen teh sprememb je bil, da s praktičnim zgledom prikažemo ustvarjanje taborniškega voda in način dela v njem. Tako smo na vodniškem tečaju skušali z vodom početi tisto, kar naj bi bodoči vodniki počeli s svojom vodom: od izbire imena, vodovega koticika pa do gozdnih šol.

Kaj pa neformalni del?

Največje dopolnilo je bila animacijska ekipa in uvedba teme tečaja. S tem so prišle olimpijade, kostumi, velike igre, v katerih so sodelovali vsi tečajniki, pesem tečaja in podobno. Mislim, da si je večina tečajnikov prav po tem zapomnila naše tečaje. **In od kje vse ideje? Kot da jih nikoli ni zmanjkalo.**

Bili smo res dobra ekipa. Veliko dobrih idej pa smo dobili tudi na zdaj že dobro poznanem IMWe. Nanj naju je z Vanetom povabila Sovica, ki je skavte, ki so organizirali ta dogodek, spoznala na svetovnem skavtskem zletu. Udeležba na tednu kreativnih delavnic v Nemčiji, na čudovitem skavtskem gradu Rieneck, je bila ena najlepših izkušenj, ki sem jih doživela pri tabornikih. Na srečo sta se Sovica in Vane, kasneje pa še jaz, pridružila mednarodni ekipi, ki je te delavnice organizirala, in sem noro vzdušje doživela večkrat.

Na zadnjem tečaju si bila leta 2001. Bila si starešina in to v sedmem mesecu nosečnosti.

Ja, res je. To je bil tečaj na Šmartnem na Pohorju. Zaradi velikega trebuha nisem bila dovolj fit za vodnico, sem pa brez težav zmogla starešinske posle in nakupovanje hrane. Seveda ne bi šlo tako gladko brez dobre ekipe, saj z nosečnico ni lahko. Sem pa imela dovolj časa, da sem tečajnikom pekla zavitke in riževe narastke.

Oni pa so v zameno izbrali ime za otročka, ki je bil še v trebuhu?

Ja, to je bila ena izmed nalog na potepu. Ime Zala je bilo na seznamu predlogov imen pri vseh treh vodih.

In po tečaju?

Moja taborniška aktivnost je strmo padla. Otroci naredijo svoje. Mislim pa, da je tudi zelo pomembno, da se starejši pravi čas umaknejo in prepustijo mesto mlajšim. Najbolje takrat, ko vidijo, da mlajši že zmorejo sami opravljati njihove naloge. Tako pride prostor za nove ideje, izboljšave in novo energijo. Vesela sem, da je meni (in Vanetu) uspelo oditi v pravem trenutku, saj so po najinem odhodu tečaji živeli naprej. **Taborniki smo tesno povezani z naravo. Imaš občutek, da o njej tudi dovolj vemo?**

Glede na izkušnje z raznih delavnic in dela z vodi na vodniških tečajih lahko povem, da naravoslovno znanje naših vodnikov pogosto šepa.

Zakaj?

Večina ljudi ne zna opazovati narave. Ne vem, kje se izgubi radovednost, ki jo ima vsak majhen otrok. Če bi vodniki znali več povedati o naravi, poznali vsaj najpogostejše rastline in živali, ki jih srečajo na sprehodih, vedeli kakšna je njihova vloga v naravi in znali o njih povedati kaj zanimivega, ne bi bilo na vodovih srečanjih nikoli dolgčas. Opažam tudi, da se večini naravoslovna zna-

nja sploh ne zdijo pomembna in zanimiva.

In kje vidiš možne rešitve za izboljšanje situacije?

Mislím, da je naravoslovni del taborniškega programa potreben prenové. Predvsem v programu za MČ mrgoli vsebin, ki bi jih bilo treba drugače zapisati, izpustiti ali zamenjati z novimi. Veseli me, da se začenja prenova večšin. Morda je to lahko prvi korak k izboljšanju stanja.

Pri prenovi vodiš naravoslovni del. Se bo pojavila kakšna nova večšina?

Gotovo bo kakšna nova večšina, nekatere bodo izpuščene, večini pa bomo prenovili vsebino. Prenove naravoslovnih večšin smo se lotili zelo resno. V skupini nas je šest tabornikov - biologov, ki želimo pripraviti vsebine, ki bodo pomagale vodnikom in tabornikom na aktiven način spoznavati naravo.

Še vedno pa ostaja problem, da vodniki nimajo dovolj naravoslovnega znanja.

Zanje bi bilo dobro pripraviti izobraževanje. Mislím, da bi taborniki - biologi zlahka prepričali vodnike, da je opazovanje in spoznavanje narave zelo zanimiva izkušnja. Razmislili bi lahko tudi o tem, da bi tabornikom s širokim naravoslovnim znanjem priznali specialistično znanje naravoslovca.

Tudi profesionalno se ukvarjaš s podobno tematiko. Kaj trenutno počneš?

Diplomo in doktorat sem naredila na Katedri za botaniko Oddelka za biologijo na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani, torej se v glavnem ukvarjam z rastlinami. Od nekdanj me zelo zanima tudi področje izobraževanja (saj sem vendar delala na vodniških tečajih). Do konca septembra sem delala na projektu, kjer sem lahko združila obe po-

dročji. Ukvarjala sem se namreč s prenosom biološkega znanja v šole, in sicer s sestavljanjem novih vaj in poskusov za poučevanje biologije v šolah. S prvim oktobrom pa sem začela voditi vaje iz botanike za študente.

In čeprav praviš, da si človek, ki ne zna pisati, si napisala učbenik za osnovno šolo.

Ja, začela sem pisati. To je nekaj, čemur se še zdaj čudim. V šoli sem namreč najbolj sovražila pisanje spisov, esejev in podobnega. Mislím, da je bil glavni razlog strah, da ne bom napisala dobro, ker tega ne znam. Tega strahu sem se otrešla šele po končanem študiju in zdaj kar pogosto kaj napišem. Vesela sem, da tudi za MČ strani v Taboru.

In še beseda o Taboru. Kot strokovnjak gotovo lahko podaš kakšno konstruktivno kritiko.

Tabor je revija, ki je najbolj zanimiva tistim, ki hodijo na taborniške akcije in se najdejo v raznih prispevkih. Poleg zabavne kronike in informativnega dela pogrešam več konkretnih, tudi strokovnih vsebin. Verjamem, da je v taborniških vrstah dovolj takih, ki se spoznajo na posamezna področja in lahko pripravijo kvalitetne članke, ki bi jih lahko uporabili tudi vodniki pri delu z vodom. Ne trdim, da takih vsebin v Taboru ni, lahko pa bi jih bilo več.

Boš pripravila kakšno?

Zakaj pa ne?

Tabor na obisku

Naravne nesreče v Sloveniji

Nedavne naravne nesreče so prišle nenadoma in povzročile velike težave prebivalstvu na prizadetih območjih in velikansko gmotno škodo, čeravno je v primerjavi s človeškimi žrtvami, ki jih je ujma terjala, vse ostalo manj pomembno. Taborniki smo se odzvali in po svojih močeh pomagali ljudem v stiski. Hvala vsem!

Taborniki RAJ Cerknno na drugi strani griča

Člani kluba PP, Rowtary kluba grč ter Jože Jeram - Waleuc smo se odpravili v Zali Log, ki je bil prizadet v neurju prejšnji teden.

Tam smo bili priča popolnemu razdejanju. Poplavljenja je bila cela vas, dovozna cesta je bila odtrgana (ni je bilo več). Počasi so jo zasipavali in na novo urejali. V primerjavi z razdejanjem so se poplave v Cerknem in našem skladišču zdele nevedne omembe.

V Zalem Logu so nas napotili na igrišče, kjer smo počakali na gasilski kombi, ki nas je dostavil do hiš, ki so bile še do prejšnjega večera odrezane od sveta, natančneje v Kurjo vas.

Čistiti smo začeli s polnimi želodci, saj so nam že ob samem začetku prinesli sendviče, po nekajurnem čiščenju pa so nam dostavili še pasulj in boranjo. Da, kakor na taborjenju, le da je izbira še bolj pestra. Sonce je pripekalo, vsake toliko so se vladni predstavniki nad nami popeljali s helikopterji, da si ne bi umazali čevljev. Prijazno smo jim mahali. Domačini so pridoma uporabljali "črni" humor, ki je nenavadno pogost v trenutkih, ko je stiska največja, in nam popestrili delo. Radi so nam razkazali hišo in se smejali dejstvu, da so imeli vsaj enkrat priložnost občutiti, kako je imeti hišo v morju. Marškomu ta možnost ne bo dana nikoli.

Nismo opravili veliko (v primerjavi z razdejanjem), ampak boljše nekaj, kakor nič. Lahko rečem, da je bilo prijetno delo v še boljši družbi. Več takih akcij za kogarkoli, ne samo za tabornike, bi zagotovo pripomoglo k večji družbeni solidarnosti in strpnosti. Vzporednica z Bolnico Franja in njenim pomenom za človeškost je zgolj naključna.

Domen Uršič - mEd0, RAJ Cerknno

Foto: Andrej Brožak - Hertz, RAJ Cerknno

Zahvala

Narava je v torek, 18. septembra, spet pokazala svojo kruto in neobvladljivo moč. Voda je opustošila Železnike in okoliške kraje, kot ne pomni nihče. Odnasala je vse na svoji poti, za sabo pa pustila nesrečne in obupane obraze.

Vendar v nesreči nismo ostali sami. Zganila se je vsa Slovenija in pričela zbirati pomoč, Železnike pa je v naslednjih dneh preplavila množica prostovoljcev, ki so se po najboljših močeh trudili vrniti kraju prejšnjo podobo. Zanesljivo jim je uspelo vrniti ljudem nasmeh na obraze in optimizem v oči.

Dragi taborniki in tabornice, v imenu Rode zelene sreče in vseh prizadetih občanov se vam iskreno zahvaljujem za vso pomoč in podporo, ki ste nam jo nudili v teh dneh. Osebnost mnogih nisem srečal, ampak zavedanje, da ste tu, me je navdajalo s hvaležnostjo in ponosom. Tudi zaradi vas si bo naša dolina počasi opomogla in nekoč brez strahu in z optimizmom zrla v prihodnost.

Še enkrat iskrena hvala vsakemu posamezniku in vsem skupaj!

**Tadej Mohorič- Teddy, Rod zelene sreče
Železniki**

Taborniki v Železnikih

Že na poti v Železnike smo na poljih opazovali velike luže in bolj smo se bližali Železnikom, večje sledi torkovega neurja so bile vidne po vsej okolici. Ko smo prispeli v Železnike, ni bilo časa za govoričenje. Hitro smo se preoblekli in preobuli in že so nas dostavili pred hišo, kjer naj bi pomagali. Takoj smo videli sled vode, ki je segala skoraj do prvega nadstropja hiše. Za sabo je pustila popolno razdejanje. Mislim, da smo se šele tedaj zares zavedali, kako hudo je bilo. Takoj smo pograbili vsak svojo lopato ter dve samokolnici in že smo nalagali in vozili iz hiše vso navlako, ki jo je prinesla voda. Tu in tam smo si vzeli kakšno minuto počitka, da smo popili kavico, ki nam jo je lastnica hiše pridno kuhala. Dela kar ni in ni bilo konec in ob koncu dneva smo vedeli, da se bomo naslednji dan zopet zbrali in prišli pomagat.

Z vsakim dnem nas je bilo več. V Železnikih je bilo že kar preveč ljudi. Tako so nas naslednji dan poslali proti Davči. Z gasilskim kombijem so nas prepeljali, kolikor daleč je cesta dopuščala, nato pa nam ni preostalo drugega, kot da vzamemo pot pod noge in smo se podali v neznano. Hodili smo od hiše do hiše in spraševali, če rabijo pomoč. Vsi so rekli, da naj gremo kar naprej, saj so naprej še hiše, ki so čisto odrezane od sveta. Dlje kot smo hodili, bolj neprehodna je bila cesta. Kjer ceste ni povsem odneslo, so čez cesto ležala drevesa in zemeljski plazovi. Ko smo prispeli do elektrarne, nas je eden izmed domačinov pospremil do Zaloške Davče. Izza ovinka so se kaj kmalu prikazale tri hiše, popolnoma odrezane od civilizacije, saj ceste ni bilo več. Most je bil porušen. Kamni, hlodi, veje, pesek, blato – vse je začelo leteti skozi okna iz hiš. V dveh dneh smo ob pomoči gasilcev in civilne zaščite uspeli očistiti hiše vse navlake, ki jo je za sabo pustila poplava.

Hvala vsem, ki ste pomagali: RHV, RPK, RRZ, RaR iz Ljubljane in RJZ iz Velenja.

Tanja Skaza, RJZ

Foto: Primož Bajec - PIBI

Pomoč Dobrovoljcev

Po groznih neurjih, ki so prizadela Železnike, smo se Dobrovoljci odločili, da gremo pomagati. In smo šli. V skladišču smo vzeli lopate in metle, vsak pa je od doma prinesel še vsaj tri kile dobre volje (ki smo jo potem v Železnikih razdelili domačinom).

V Železnikih nas je čakal vojaški tovornjak, ki nas je odpeljal proti Davči. Prav daleč sicer nismo prišli, saj ceste skoraj ni več, in smo pot morali nadaljevati peš. Ob poti smo srečali prav zanimive stvari: ubogega vrtnega palčka, ki je v povodnji ostal brez glave, rožasto zofo, ki je odplavala iz bližnje hiše in se zagozdila med drevje (nikoli ne bi verjela, da zofe znajo plavati), plastične umetne rože in nekaj, kar je nekoč verjetno bil avto.

V Davči smo se lotili čiščenja pritličja hiše, ki je bilo polno mulja, vej in drugih naplavin. Domačini so bili za našo pomoč zelo hvaležni. Najbolj so bili veseli, ko smo izpod debele plasti naplavin rešili mešalec za beton.

Skali, RDV Ljubljana

Foto: Andraž Drešček - Hertz, RAJ Cerklje

Ujma

V septembrski ujmi v okolici Železnikov in v Celjski regiji je veliko tabornikov in rodov ne le izrazilo pripravljenost za pomoč prizadetemu prebivalstvu temveč tudi aktivno sodelovalo v reševalni akciji. Vodstvo ZTS izreka iskreno zahvalo vsem za izkazano solidarnost. Na najboljši način smo ljudem pokazali, da na tabornike lahko vedno računajo.

Prejeli smo tudi poročila iz desetih rodov o sodelovanju pri odpravljanju posledic ujme. Prosimo ostale, ki jih še niste posredovali, da to storite čim prej.

Vodstvo ZTS

KOSOBRIŃNOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Kostanjev golaŹ

Potrebujemo: 25 dag kostanjev, 2 dag slanine, 10 dag sveŹe paprike, pol čebule, 20 dag jurčkov ali kostanjevk (gobe), korenček, sol in poper po okusu.

Kostanje olupimo in jih na drobno nareŹemo. Slanino nareŹemo na majhne kocke in jo raztopimo. ebulo, korenček in papriko na drobno nareŹemo in duŹimo na raztopljeni slanini. Dodamo oiŹene gobe. e so vee, jih prereŹemo na več kosov. Vse skupaj zalijemo z enim litrom vode in pustimo vreti 20 minut. Po okusu golaŹ začinimo s soljo in poprom.

Solata

Potrebujemo: liste od regaice, ocvirke, korenček, esen.

Liste regaice nabereemo, operemo in poparimo. Korenček prekuhamo in nareŹemo na kolutie. Poparjeno solato zabelimo z oljem ali ocvirki, dodamo esen, korenkove kolutie, kis in sol po okusu ter dobro zmeŹamo in solata je pripravljena.

SveŹa Źipkova marmelada

Potrebujemo: 1/2 kg Źipka, 1/2 kg sladkorja.

Źipek očistimo, dobro operemo in kuhamo tako dolgo, da se dobro zmeša. Nato dobljeno eŹano pretlačimo skozi cedilko ali laneno krpo. Dodamo 1 kg sladkorja in dobro meŹamo, da se nam ne prismoi. Po dveh urah kuhanja je marmelada pripravljena za mazanje.

KEMIJA V TABORNIŹTVU

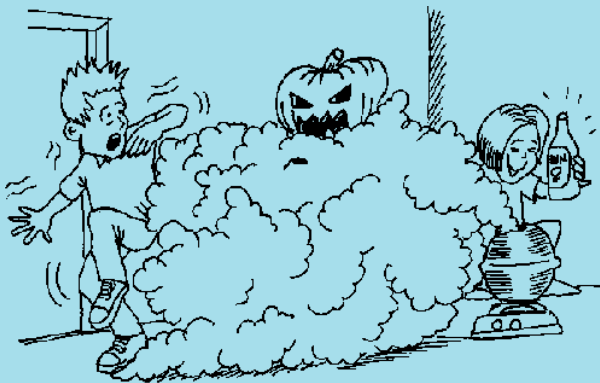
Lea Repič

Jaka Bevk - Źeki

Kemijska no čarovnic

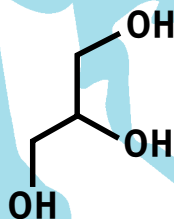
Blia se no čarovnic, najbolj straŹna no v letu. Noč, ko se čarovnice, duhovi in ostala straŹljiva bitja podajo na sprehod po Zemlji. Da bi si ustvarili čimbolj straŹljivo in skrivnostno vzduŹje, vam poleg izrezljanih buč, netopirjev in duhcev predlagam umetno meglo. Na spletu sem naŹla zanimiv članek, kako lahko umetno meglo naredite sami, seveda pod nadzorom vaŹih vodnikov. Źelim vam veliko uspeha in najbolj straŹno no čarovnic do zdaj!

Stroj za umetno meglo

Verjetno ste se večkrat spraŹevali, kako naredijo meglo oz. dim na raznih prireditvah. Ponavadi imajo v ozadju "Źkatlo", ki je priključena na elektriko in občasno iz nje pihne velik oblak dima. Navaden dim kot posledica gorenja ne pride v poŹtev, saj je tak dim strupen, smrdi in draŹi pljuča. Napravo za umetno meglo lahko naredite tudi doma. Deluje na osnovi monega segrevanja

meŹanice glicerina in vode v razmerju 2:1 ali parafinskega olja. Najbolje je uporabiti kovinsko posodo, ki ima na vrhu majhno luknjo, skozi katero po potrebi vlijete meŹanico glicerina in vode, ob segrevanju pa se bo kadilo iz nje. Prave naprave za meglo so narejene tako, da meŹanica ob vklopu počasi priteka v kovinsko cevko, okrog katere je navita grelna nitka. Nastali dim uhaja skozi cevko na zrak. Mogoče imajo te naprave Źe spiralno kovinsko cev, v kateri se nastali dim ohladi. Ugodno je, e je dim hladen, da se ne dvigne v zrak, kot je značilno za gorenje, poleg tega pa bi lahko vroč dim koga opeknel, e bi stal pred napravo.

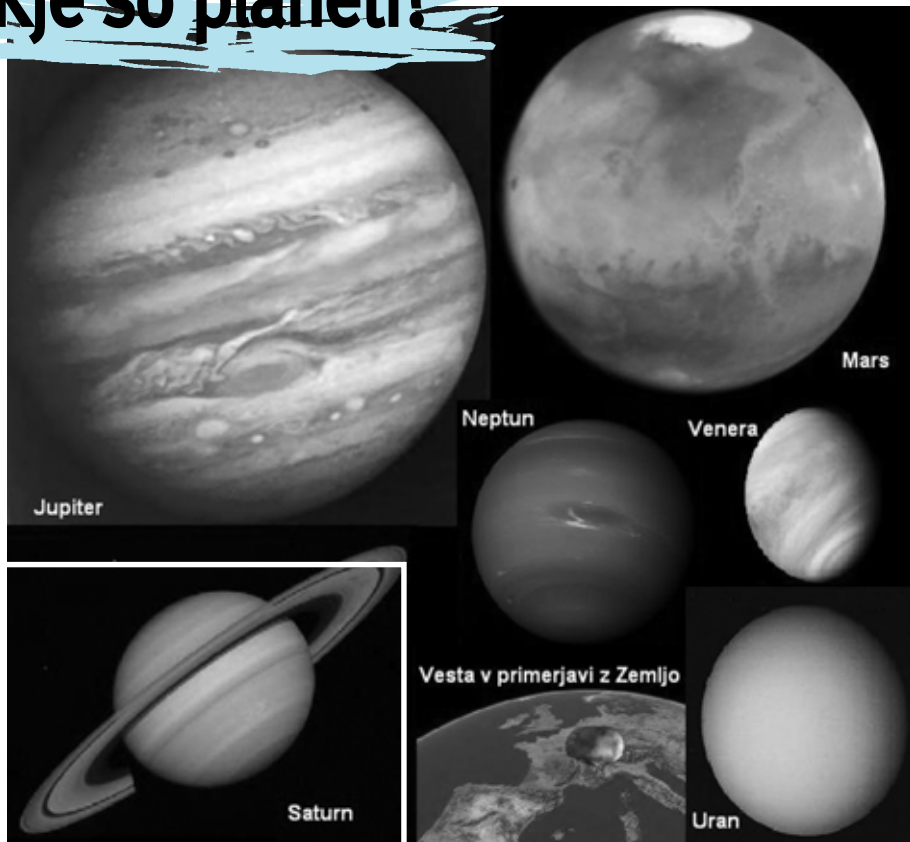

Glicerin

Je gosta prozorna tekočina sladkega okusa in brez izrazitega vonja. Kupite ga lahko v vsaki drogeriji ali lekarni, en liter stane pribliŹno Źest evrov.

Kje so planeti?

Slike posameznih planetov: NASA; sestavil: PK

Najsvetlejši planet - **Venera** - je že na jutranjem nebu, kjer jo lahko vidimo kot zvezdo Danico. Kot Danica bo svetila vse do sredine naslednjega leta. Gre za izredno svetel objekt na jutranjem nebu, ki lahko zaradi svetlosti marsikoga kar malce preseneti.

Jupiter lahko po sončnem zahodu zaenkrat še opazimo na jugozahodu med zvezdami Škorpiona. Trenutno se od nas oddaljuje in se že nahaja na nasprotni strani Sonca. Viden bo le še kakšen mesec, potem pa se bo počasi začel izgubljati med sončnimi žarki. V začetku naslednjega leta se bo spet pojavil in sicer na jutranjem nebu, kjer se bo z Venero navidezno srečal 1. februarja.

Letošnja zima bo v znamenju **Marsa**. Mars v oktobru že vzhaja pred polnočjo, proti koncu leta pa bo vzhajal še prej. Poleg tega, da bo na isti strani Sonca kot Zemlja, zaradi česar bo velik in svetel, bo hkrati tudi zelo visoko na nebu. Celo zimo se bo nahajal med zvezdami Dvojkov. Viden bo celo noč.

Saturn se bo z Venero navidezno srečal 15. oktobra na jutranjem nebu, nato pa bo vzhajal vedno bolj zgodaj. V januarju in februarju bo tudi Saturn viden celo noč. Za tiste, ki boste Saturna opazovali s teleskopom, naj povem, da je trenutno k Zemlji obrnjena njegova južna polobla in tudi kolobarje lahko zdaj gledamo od spodaj.

Uran in **Neptun** najdemo med zvezdami Rib oziroma Vodnarja. Zadnji meseci v letu bodo zanju najboljši čas za opazovanje, vendar jih s prostimi očmi ne bomo videli. Za opazovanje bomo potrebovali teleskop.

Od malih planetov naj omenim trenutno najzanimivejšega - **Vesto**, ki jo bomo lahko 20. oktobra našli tik pod meglico M8 (Laguna) v Strelcu, od koder bo nadaljevala svojo pot proti vzhodu. Seveda tudi v tem primeru ne bo šlo brez daljnogleda ali teleskopa.

Strateške usmeritve GG

"Taborništvo gozdovnikom in gozdovalnicam ponuja atraktivno, dinamično, drzno in izzivov polno življenje v naravi, v družbi prijateljev, ki prispeva k preseganju problemov, s katerimi se srečujejo v dobi svojega odrasčanja."

Kako v jadra ujeti najboljši veter

Dvig kvalitete delovanja v starostni veji gozdovnikov in gozdovalnic

BiPi

-jeva ideja skavtstva je bila omogočiti mladim lažji prehod iz otroštva v odraslost. Ta se dogaja pretežno v obdobju starostne veje GG (po BiPi-ju v starosti od 12 do 16 let). V tej starosti mladim taborništvo predstavlja več kot samo dejavnost: gre za medčloveške odnose in skupinski duh, željo po dogodivščini in oblikovanje odnosa do narave. Mladi so v tej starosti že aktivni, torej sposobni prevzemati naloge in z njimi povezano odgovornost, kar predstavlja možnost za njihov osebni razvoj. Udejstvovanje v taborništvu je njihova osebna odločitev. S tem sprejmejo tudi odgovornost za samorazvoj.

Organizacija lahko po drugi strani v največji možni meri uveljavi načelo vrstniške vzgoje in vzgoje z vzorom. V tej starosti se lahko začne načrtovati in izvajati učinkovit vzgojni proces, ki mladega človeka oblikuje v angažirano, odgovorno, solidarno in avtonomno osebo.

Zato si je vodstvo organizacije kot eno od svojih strateških usmeritev postavilo dvig kvalitete delovanja v starostni veji gozdovnikov in gozdovalnic. Prek delovanja na tem področju želi vodstvo doseči:

- **povečanje članstva** v tej starostni skupini,
- razvijanje novih idej, pristopov in orodij za **učinkovitejšo izvajanje programa**,
- zagotavljanje **aktivne in učinkovite podpore**, ki bo temeljila na podlagi dejanskih potreb vodij, ki so odgovorni za izvajanje tega programa.

Foto: Aljaš Clpat

Tomaž Strajnar - Blondi, načelnik ZTS

Delo z GG je pomembno, saj je to z vidika programa glavna starostna veja v organizaciji. Poleg tega, da taborništvo da mladim v tej starosti največ, je kvalitetno delo v tej starostni veji ključno tudi z vidika razvoja organizacije. Dobra baza gozdoznikov in gozdoznic pomeni tudi dobro osnovo za kadrovanje vodnikov in vodij. Po primerjalnih podatkih in Evropi so člani aktivni 3 do 4 leta in če mlade s taborištvom "okužimo" v tej starosti, je tudi verjetnost, da bodo kasneje ostali kot PP-ji in še dlje, veliko večja. Večja pozornost tej starostni veji seveda ne pomeni zanemarjanja ostalih, ponuja pa možnost, da prek te okrepiamo tudi ostale.

Kako se bo to manifestiralo v rodovih?

Rodovi in predvsem načelniki rodov, kot nosilci razvoja bodo morali spremeniti miselnost in pristopiti k načrtnem razvoju starostne veje GG. Konkretno gre za usposabljanje vodnikov GG in tistih, ki nudijo direktno podporo njihovem delu (pri tem je najpomembnejši seveda načelnik družine GG). Poleg tega je treba okrepiti pridobivanje članstva v tej starostni skupini. Skupaj z ukrepi in aktivnostmi ZTS (mednje sodijo projekti GG1+, Na drugi strani lune in nacionalni vodniški tečaj GG) bo to v prihodnosti lahko obrodilo sadove.

Emil Mumel, pomočnik načelnika ZTS za program

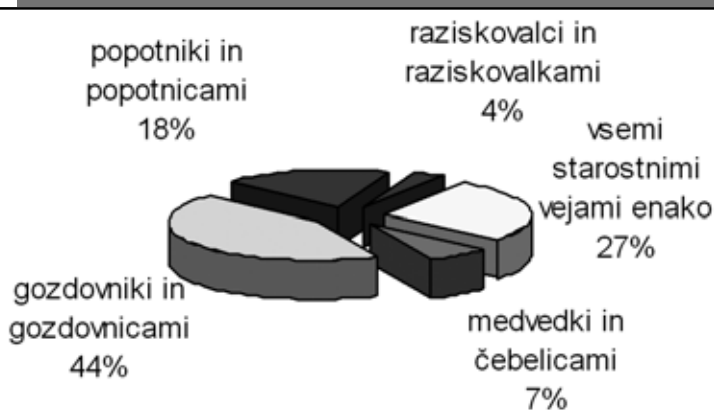
Delo z mladimi je osnovni cilj naše organizacije. Priprava kvalitetnih programov na vseh nivojih je dolgoročni cilj in usmeritev. V tem obdobju dajemo prednosti starostni kategoriji GG. Menimo, da moramo več narediti za to starostno vejo, da bomo tako pridobili večjo bazo GG. S

tem bomo kasneje dobili tudi več PP in tako tudi več vodnikov in drugega kadra v organizaciji. Tako bomo lahko pridobili tudi več članov pri MČ in z njimi še kvalitetnejše delali.

Načelniki v rodovih morajo poskrbeti, da se bodo smernice in strategije dela z GG prenesle v rodove in v njihov način dela. Le tako bomo izboljšali kakovost dela in program ter povečali članstvo.

Anketa

Na portalu Rutka.net je bila letos spomladi izvedena anketa, v kateri smo spraševali, v katero starostno skupino bi morala taboriška organizacija usmeriti svojo energijo. Slaba polovica od 223 obiskovalcev portala, ki so v anketi sodelovali, je menila, da bi morali energijo usmeriti v delo z gozdoznicami in gozdozniki. Na drugem mestu je starostna veja popotnikov in popotnic s slabo petino glasov. Dobra četrtina anketiranih meni, da bi morali energijo razporediti med vse starostne skupine.

Republiško orientacijsko tekmovanje

Skupno zmago odnesli Rašičani

Organizatorju letošnjega ROT-a, Zvezi tabornikov Slovenije, so tokrat pri organizaciji in izvedbi pomagali taborniki Rodu divjega petelina iz Šentjurja pri Celju in še mnogi drugi. Na ROT-u je tekmovalo 36 ekip, ki so se pomerile po konfiguracijsko zanimivem terenu v okolici Šentjurja.

Letošnji soorganizatorji ROT-a tovrstnih izkušenj do sedaj še niso imeli, so pa bili pripravljeni prevzeti veliko breme, kar organizacija tako pomembnega tekmovanja nedvomno je. Tekmovanje je uspelo in še en ROT je za nami. Glede na to, da so nekaj zadnjih ROT-ov organizirali izkušeni, številčni, poleg vsega pa še orientacijsko navdušeni rodovi, se je na letošnjem ROT-u pojavilo kar nekaj nezadovoljnih tekmovalcev. Verjetno bi bila kakšna druga alternativa – odpoved ROT-a – še manj privlačna izbira. Zato je treba napake in pomanjkljivosti vzeti v zakup in jih upoštevati pri organizaciji ROT-a naslednje leto. Pravočasna organizacija tekmovanja je najboljša preventiva.

Zelo dobrodošlo bi bilo, če bi bila pravila ROT-a prevetrena in v določenih delih spremenjena že davno pred tekmovanjem. Upajmo, da bo do potrebnih sprememb prišlo v čim krajšem času – v izogib nevšečnostim septembra 2008. A vseeno ni odveč opozorilo, naj si vsi tekmovalci pravila vsaj preberejo.

Med tekmovanjem je prišlo tudi do kakšne netaborniške in nešportne poteze posameznika oziroma ekipe, česar sicer ne bomo pribijali na križ, hkrati pa tudi ne dopuščamo opravičil tovrstnih potez, češ da je do tega prišlo »v žaru borbe«.

Mnenja in razpravo o letošnjem ROT-u najdete na spletu na forum.rutka.net. Vabimo vas, da sporočite tudi svoje mnenje, česar bodo organizatorji naslednjega ROT-a nedvomno veseli. Hvala prijaznim tabornikom iz Šentjurja! Vidimo se na ROT-u 2008.

Taborova redovalnica

- Zanimiv teren, proga in štartni list,
- ažurnost pri objavi rezultatov na rutka.net,
- merila risarskih izdelkov,
- suvereni ocenjevalci na bivaku,
- prijazno osebje.
- Slaba informiranost,
- organizacijsko šibek ROT,
- propozicije tekmovanja bi potrebovale nekaj sprememb,
- "prekratka" časovnica do štarta, predolg vzpon na mesto bivakiranja in zanka za grče,
- premalo golaža,
- nekoč so bile nagrade v obliki pokalov.

Rezultati

V kategoriji PP so slavili taborniki Rašiškega rodu, pri grčah ekipa, sestavljena iz članov Rodu gorjanskih tabornikov in Rodu aragonskih ježkov, pri grčicah pa ekipa Rodu močvirskih tulipanov. V skupnem seštevku so prvo mesto zasedle ekipe Rašiškega rodu.

ZTS vabi zainteresirane rodove za soorganizacijo ROT-a v naslednjem letu. Več informacij najdete na Rutki. Rok za prijave je 30. oktober 2007

Mnenji

Emil Mumel, vodja tekmovanja

Letošnji ROT je potekal v prelepem in orientacijsko zanimivem okolju okolice Šentjurja. Soorganizatorji, člani Rodu divjega petelina, so se za organizacijo zelo potrudili in izkazali. Imeli so zadostno število prostovoljcev, ki so bili pripravljene pomagati cele tri dni. Hrana je bila zelo okusna in jo je bilo dovolj. Prostorji za delo vodstva in namestitvev ekip so bili na zavidljivi ravni. Prostovoljcev s strani komisije za program iz drugih rodov je bilo dovolj. Sodniki so se zelo potrudili pri svojem delu in dejanskih pritožb na njihovo delo ni bilo. Tekmovalo je 36 ekip, ki so pokazale veliko taborniškega znanja.

Mislím, da je to bil ROT presežnikov in da si takega še želimo. Želimo si še več ekip. Res lahko izrečemo pohvalo vsem, ki so pomagali in se kakorkoli trudili za dobro uspešo akcijo.

Starešina Rodu divjega petelina Janez Kukovič - Sivi vovk

Vprašanje, kje se bo v letu 2007 odvijal in izvajal ROT kot največja in najzahtevnejša taborniška akcija, se je začelo razpletati v poznem pomladanskem času. Želja Izvršnega odbora ZTS je bila, da se izvede na področju Kozjanskega, saj je omenjeno območje zanimivo tako z vidika geografije in konfiguracije terena, kakor tudi z vidika promocije taborništva v tem delu Slovenije. Nikakor ne gre prezreti, da taborništvo ravno na tem področju nima zaledja in rodovi, ki so nekoč tu delovali, že dolgo mirujejo.

Rod divjega petelina iz Šentjurja pri Celju je bil rešitev za dosego cilja in želja. Taborniki omenjenega rodu smo se kljub temu, da smo mlad rod in na tem področju nimamo izkušenj, odzvali in sprejeli ponujeni predlog IO ZTS. Slednji je bil za naš rod, glede na to, da smo v mesecu avgustu izvedli zahteven Mednarodni tabor, precej močan zalogaj.

Prilave so potekale v skladu z dogovorom delitve nalog med ZTS in rodom, kar je sicer običajna praksa. Intenzivnost del se je stopnjevala po načrtu in na dan otvoritve ROT-a je bilo vse nared za uspešno izvedbo akcije.

V rodu nam je jasno, da je akcija stekla brez kakršnih koli zapletov, da so vsi taborniki, zadolženi za svoja področja, opravili svoje naloge. ROT smo doživeli kot soorganizatorji in izkušnje, ki smo jih pridobili, so izjemne. Izjemne predvsem zaradi tega, ker smo videli, kako ROT poteka, kakšne so želje in potrebe udeležencev ter tudi organizatorja.

Vrednotenje akcije bo zagotovo pokazalo celostno podobo tako priprav kot tudi izvedbe ROT-a. Že sedaj pa je jasno, da smo taborniki Rodu divjega petelina storili vse za to, da bi se udeleženci med nami počutili varno in udobno in bi ob povratku s seboj ponesli dobre vtise in nepozaben spomin na skupaj preživete dni na ROT-u. Jasno pa je tudi to, da bi, če bi bili soorganizatorji akcije še enkrat, pridobljene izkušnje uporabili za to, da bi bil ROT še boljši.

Najstarejša ekipa na letošnjem ROT-u prihaja iz ljubljanskega Rašiškega rodu. Gre za ekipo staršev tabornikov, ki so se spoznali na letošnjem vikend taboru za starše taborečih. Odločili so se, da se spoprimejo z izzivi orientacijskega tekmovanja. Pred ROT-om so se nekajkrat dobili in povadili prvine orientacije. Lahko le potrdimo, da so s svojo zagretostjo odličnega zglede tako svojim otrokom, kakor tudi nam starejšim. Mimogrede, našli so vse kontrolne točke.

Special(istič)en pogled

Kaj, zakaj in kako o letošnjem ROT-u

traser Štfk

V čem je bil letošnji ROT drugačen od vseh ostalih? Izteklo se je bolj ali manj uspešno, ne glede na mnoge predhodne pomisleke, predvsem udeležencev. Je neobstoja strani rot.rutka.net res razlog za dvome?

Ne. To je pokazalo že število ekip, 36 namreč, ki se jih je v petek, 28. septembra, zbralo v Šentjurju pri Celju. Našpičeni za svojevrstne dogodke, ki jih lahko ponudi le ROT. Za nova spoznanstva in zabavo, predvsem pa za dobro orientacijsko-topografsko »dirko«.

Letošnja optimalna pot obeh dni bi od tekmovalcev zahtevala od 25 (popotnice) do 30 km (grče) hoje, s približno 1800 m vzpona in spusta. K temu je trebao prišteti še kakšen kilometer zaradi izgubljanja ali drugačne izbire poti. Sam teren za orientacijo ni bil zelo zahteven, vendar ravno prav razgiban, poraščen in razmočen, da je omogočal orientacijsko selekcijo med ekipami. Ta se je pokazala že v prvi polovici poti prvega dne, kjer do skice na daljavo ni bilo resnejših nalog, razen seveda hitrostne etape. Sledil je risarski

del proge in letošnja posebnost, neoznačena KT. Prvi dan je bil kronan z »gorsko etapo« na bivak, s strmim enournim vzponom na sedlo Resevne, brez vmesnih KT-jev. Nemalo nevšečnosti je povzročil tudi izkušenim ekipam: le trem (in sicer v kategoriji grč) je namreč uspelo priti na cilj prvega dne v časovnici, čeprav je treba priznati, da so bile le-te letos vsaj v nižjih kategorijah precej »našponane«.

Na bivaku, sicer tabornem prostoru letošnjih soorganizatorjev, RDP iz Šentjurja, je bilo s tekočo vodo, cetom, gobicami, straniščem, tušem in podobnim poskrbljeno za ugodje. K lahkotnemu izteku dneva so pripomogli še vedno sveži rezultati in še nikoli tako hitro objavljena štartna lista za nedeljski dan. Tako sobotni vzpon kot tudi mrzla noč pa sta bila vredna tistega nedeljskega jutra, ki je napovedoval prelep nedeljski dan. Tekmovalci so zjutraj doživeli prelep pogled na celjsko kotlino, Pohorje in Savinjske Alpe. Nato pa strm spust proti prvi KT. Hm, 320 metrov spusta.

Drugi dan orientacijsko ni bil zahtevnejši od prvega, o čemer pričča tudi manjši izpad ekip iz časovnice. Je pa v večem nadaljeval posebnosti prvega dne: pri grčah je tudi tokrat nekaj nejevolje povzročal čuden okljuk v trasi, kar je pomenilo, da so nekatere ekipe hodile po isti poti dvakrat. Za vse pa je veljalo merilo krokija 1:333, potem ko je prvi dan bilo kar malce eksotično tudi merilo skice poti, in sicer 1:13.500. Svetli točki med letošnjimi nalogami sta zagotovo še skica na daljavo in hi-

trostna etapa. Vendar pa ni šlo brez nekaterih napak: slabo predvidena dolžina poti na štart, pozabljeno merilo pri navodilih za skico minskega polja, le en ocenjevalec za vrisovanje drugega dne. Tudi drugih, manjših napak ne bi smeli spregledati, pa so te morda preveč povezane z mladimi in neizkušenimi kontrolorji.

Rod divjega petelina (RDP) je kot gostitelj pozitivno presenetil. Za rod, ki je o ROT-u zgolj slišal, zna biti soorganizacija kar precej zajetna naloga. Morda je tudi s tega vidika razumeti pristop vodilnih pooblaščenecv s strani ZTS, ki so jim ROT predstavili kar tako, mimogrede. Čeprav to ni opravičilo in je (bilo) dejanje prelaganja odgovornosti nedopustno, vsekakor pa obžalovanja vredno. No, kakorkoli, ekipa traserjev, ocenjevalcev, sodnikov, tehnične podpore in obdelave podatkov je kljub vsej nepripravljenosti delovala dobro pripravljeno in usklajeno, podoba je nekajkrat zamazala tudi nenatančno poznavanje propozicij.

Spodbuden je porast javne, vsem vidne uporabe GPS-ov. Iz tega bi lahko sledila množičnejša analiza prehojenih poti. Podlago nam deloma že nudi geopedia.si. Tudi sicer bi lahko v taborniških vodah več vedeli o orientaciji z uporabo GPS-a, a to je že nova tema. Na koncu bi lahko uporabili skisano frazo: konec dober, vse dobro. A je vse preveč malenkosti, ki ustvarjajo ROT-ovsko vzdušje in so letos manjkale – najbolj pa seveda stičišče nove, informacijske dobe: rot.rutka.net. ■

**Nina Medved -
Mjedved**

Kolumni

Boris Mrak

Zakaj smo taborniki vedno zadnje budale?

Predstavljajte si: Stara sovjetska letališka baza na severu Litve, skupnica dobrovoljnih dijakov iz daljne Slovenije, ki si ogleduje vhod v enega od bunkerjev v bližini in preprosto najlepši sončni dan, ki je možen. Naenkrat skoči iz bunkerja prikazen, kakor da bi prihajala izpred druge svetovne vojne. Mladenič, oblečen v vojaško opremo, ki nas popelje naprej po ogledu včasih tako nesrečnih krajev. In tako se je pričela pisati ta kolumna.

Za nas, uboge nevedne turiste, so preoblečeni vojniki pripravili brezmesni "ričet", kajti to naj bi bila hrana, ki so jo reveži jedli (mi smo zmazali cel kotel in nam ni bilo jasno, zakaj so se pritoževali), ne glede na to, da je bilo ognjišče bolj klavrne sorte in trinožec zamenjan s tremi železnimi palicami. Sledilo je tekmovanje v lokostrelstvu z lesenimi preprostimi loki in moram priznat, da so naju (beri: dve tabornici) popolni laiki (beri: netaborniki) popolnoma povozili. Se zgodi. Kar je pritegnilo mojo pozornost pa je, kako zelo zabavno se je vse skupaj zdelo mojim sošolcem in sošolkam, ki niso nikoli prišli niti povohati tabornikov. Seveda, seveda, nikoli ni časa, strah me je že žuželk, pa ne maram, da je vse po enem strogem urniku ... Pa vendar so trenutki, ko ti podrobnosti, kot ta ogled v Litvi, kar same skočijo v oko in živce še nekajkrat pobrcajo, da jih res opazimo.

Na trenutke se mi zazdi taborništvo kot tako in njegovo poslanstvo dokaj strašljivo. Otroke vzgajamo po svojih prepričanjih (še dobro, da imamo dobra in pravilna prepričanja, ker bi drugače vzgajali nov kult ljudi, ki se radi smešno oblačijo) in jih navajmo na točno določeno disciplino in red (ki sta pač potrebna, saj je drugače kaos, ki pa sploh ni zabaven). Ne, saj se le šalim. Poskušam samo gledati na naš življenjski stil z nasprotnega vidika, vidika ljudi, ki smo jim najbolj tuji in najbolj nerazumljivi. Ljudi, ki bodo vedno stali v bližini, gledali postrani in komentirali nekaj, česar niti približno ne poznajo.

In tako bom odgovorila na naslovno vprašanje preprosto, kratko, jedrnato, optimistično, odprto za vse, razumljivo, nekoliko predrzno, zvito, pa vseeno predvsem po resnici: Zato, ker nismo budale mi, ampak ljudje, ki imajo jezik hitrejši od glave. Pa lep pozdrav, slovenceljni.

Kaj mi pomeni taborniška organizacija?

Kdo od nas ni prišel ali vstopil v organizacijo z velikimi pričakovanji po novih doživetjih in prijetnem preživljanju prostega časa v naravi? Velik del tistih, ki smo potem preživeli kar nekaj let pod platneno streho, na tekmovanjih, pohodih, ob tabornih ognjih in še marsikje se nas še vedno z veseljem v srcu spominja teh mladostnih dni, ko smo se kalili v družbi vrstnikov in si pridobivali prve izkušnje z vodenjem skupin (vodov), izletov, taborov in zimovanj. Res je, to obdobje v taborniški organizaciji je bilo za vse nas najlepše, najprijetnejše. Ampak po letih, ki smo jih preživeli v zabavi in veselju, so prišla tudi leta prevzemanja odgovornosti in bolj resnega dela v organizaciji. Posamezne naloge smo prevzemali od starejših, ki so organizacijo počasi zapuščali in nas mnogokrat tako rekoč preko noči pustili same in nas izpostavili veliki odgovornosti za nadaljnje delo rodu. Mnogi od naših kolegov in mladostnih vrstnikov v organizaciji so se v tej novi situaciji izgubili, izgoreli, nas zapustili in se v organizacijo niso več vrnili. Verjetno so jo zapustili z grenkim priokusom.

Ob tem razmišljanju se ponovno sprašujem, do kdaj je komu prijetno v naši organizaciji, do kdaj zahaja v našo družbo, kdaj naj bi bil čas za prevzem odgovornosti posameznega člana. Vsekakor mi je po toliko letih jasno to, da velika večina ljudi in tudi naših članov ne želi prevzemati prevelikih odgovornosti in se na organizacijo tako rekoč profesionalno vezati. V trenutku, ko komu "druženje" v organizaciji postane breme, se bo le ta prej ali slej odločil, da organizacijo zapusti, in pri tem taborniška organizacija seveda ni nobena izjema. In prav tu morajo biti še kako pazljivi predvsem vsi tisti starejši člani, ki so aktivno povezani z delom v rodovih. Mladi, ki šele prevzemajo naloge v organizaciji in s tem prevzemajo določeno odgovornost, potrebujejo pomoč starejših. Nikakor ni dobro, da se mlajše tabornike zaradi menjave generacij v rodu čez noč preobremeni in se jim naloži prevelika odgovornost. Pri tem nikakor ne moremo pričakovati, da bodo na prvo mesto namesto šole ali družine postavili taborniško organizacijo. Delo in preživljanje prostega časa pri tabornikih jim mora pomeniti sprostitev, ne pa dodatno obremenitev, kajti vsi si želimo, da bi, vsaj tako si upam trditi, člani ostali v organizaciji čim dlje in da bi kot življenjsko popotnico s seboj ponesli lepe spomine na mladost in čas, ki so ga preživeli na različnih akcijah, ob tabornih ognjih in v družbi taborniških vrstnikov.

Ob začetku novega taborniškega in šolskega leta bi o teh zadevah morali razmišljati vsi v organizaciji. Saj niso tako pomembne aktivnosti - so le orodje za doseganje ciljev. Pomemben nam mora biti vsak član, njegova pripadnost organizaciji in njegova pripravljenost, da v enakopravni skupnosti prispeva svoj del odgovornosti in prostovoljnega dela, da bi se vsi skupaj počutili dobro in da pozitivna spoznanja ob druženju in skupnem delu ponesemo tudi med druge. Srečno!

Ljubljana / Domžale, 3. 10. 2007

Gozdna šola ZTS

FM in AC

V osrčju Triglavskega narodnega parka ob Bohinjskem jezeru leži Gozdna šola. V njej potekajo razne oblike vzgoje in izobraževanja na nacionalni ravni. Gosti Gozdne šole ZTS pa so vse pogosteje tudi člani drugih organizacij, ki najdejo v našem centru ob Bohinjskem jezeru prostor za svoje delo.

Poleg tabornega prostora za približno 90 oseb, ki leži nekaj korakov od jezera, je hiša s prenočišči za nekaj manj kot 50 oseb. V domu je poleg prenočišč na razpolago tudi večnamenski prostor in dve manjši predavalnici opremljeni s sodobnimi avdiovizualnimi pripomočki in računalniško opremo ter klubski prostor za oddih in sprostitvev. Ob tabornem prostoru je igrišče za odbojko, mali nogomet in košarko ter lokostrelsko vadbišče. V Gozdni šoli pa si je moč izposoditi tudi kolesa, kanuje ter drugo športno opremo. Taborjenje je možno tudi na travniku v Ribčevem Lazu, kjer lahko na dveh tabornih prostorih biva 130 taborečih.

Center se nahaja ob glavni cesti Ribčev Laz - Ukanc (hotel Zlatorog). Avtobus vozi iz Ljubljane v Bohinj vsako uro. Od avtobusne postaje "Pod Voglom" pri ČŠOD - Domu Bohinj vodi do Gozdne šole približno 1 km dolga pot (na ljubeznivo prošnjo voznik avtobusa ustavi pri Naklovi glavi, tik ob Gozdni šoli). Vlak vozi do Bohinjske Bistrice, od tam pa je z Ukancom povezava z lokalnim avtobusom. ■

Foto: Bizi

Nova rubrika v Taboru je namenjena predstavitev vaših taborniških domov in tabornih prostorov. Fotografije ter kratke in jedrate opise pošlite na e-naslov: tabor@rutka.net.

Foto: SDV

Več informacij in cenik na <http://gs.rutka.net/>

Od rodov

Foto: arhiv RKV

RKV potepanje po Slovaški 2007

Za zaključek taborniškega leta se nas je sredi letošnjega julija skupina desetih popotnic in popotnikov iz Rodu kraških viharnikov odpravila na desetdnevno potepanje po Slovaški. Vse, kar smo imeli s seboj, je bila vozovnica za vlak, nahrbtnik, dobra volja ter želja spoznati čimveč novega in nepoznanega. Pot nas je vodila preko Bratislave do doline Orave, potem preko Zubereca do Liptovskega Mikulaša in končno Poprada - vstopa do Tater. Obiskali smo Levočo, spoznali domačo kulinariko - halušky i strapačky, pomočili mezinec v Popradsko jezero v Tatrah in že je bil čas za odhod domov. Na postajo v Ljubljani smo tako prispeli bogatejši za še eno nepozabno izkušnjo.

Martin Česnik RKV

Otroški bazar

Največja prireditev za otroke, Otroški bazar, se vendar ne more zgoditi brez nas - tabornikov. Tako smo bili tam tudi krapi. Prav zabavali smo se ob naši posebni nalogi, slikati se s čim več zanimivimi udeleženci. Med drugim smo si ogledali zelo zanimive stojnice policistov in radioamaterjev. Ustavili smo se tudi na našem - taborniškem razstavnem prostoru, ki je bil odlično postavljen.

Špela RPK

Foto: Martina Tomšič

Foto: Matej Ramšak

Tabornikov dan

"Če si moj prijatelj, me kliči Pika Nogavička, pike imam na nosu, a nogavičke na nogah ..."

Tako je od 16. pa vse do 22. septembra odmevalo v Velenju in njegovi okolici, ko je Pika Nogavička s slavnostnim skokom s 3000 metrov obiskala naše mesto. Številni kulturni nastopi, žive lutke, razne prireditve in vsakoletne Pikine delavnice (med njimi tudi taborniška), so krasili in popestrili že kar 18. Pikin festival. Polnoletnost Pike pa smo tudi taborniki Rodu jezerski zmaj Velenje praznovali na malo drugačen, taborniški način in dokazali, da naš slogan "Kjer je taborništvo doma." zagotovo drži.

S kratko prireditvijo, ki smo jo poimenovali **Tabornikov dan**, smo obiskovalcem pokazali, kaj taborniki pravzaprav počnemo ter da uživamo v vsakem trenutku druženja, doživljamo nore reči in vsakodnevno rišemo nasmehe na obrazih in iskrice v očeh naših najmlajših, ko se naučijo in vidijo nekaj novega, neznanega. Postavljanje signalnega stolpa, kuhanje metinega čaja, signaliziranje in postavljanje šotora iz dveh šotorskih kril je bilo le nekaj stvari, ki so jih naši obiskovalci lahko videli. Ušlo pa jim ni niti druženje tabornikov z vseh koncev in krajev, petje pesmi ob kitari in obujanje spominov s taborjenj.

Prepričana sem, da jih je pravo prijateljsko vzdušje med člani velike družine tabornikov kar nekaj pritegnilo in želijo vse to doživeti tudi sami.

Kaja Glinšek, RJZ

Chickens United - Taborjenje Ukročene reke Maribor

Kaj je v slovarju slovenskega taborniškega jezika (SSTJ) zapisano ob besedni zvezi *mednarodni tabor*? Hm, pa poglejmo ... Brskam ... Žal ga ni takšnega slovarja, a če bi bil, mislim, da bi ob geslu *mednarodni tabor* lahko v bralca zijala fotografija jutranjega zbora prvega mednarodnega tabora Ukročene Reke Maribor. Zakaj? Zato, ker je med 7. in 21. julijem poleg 25 mariborskih tabornikov v zboru stalo še 30 francoskih skavtov iz Toulousea.

Bohinj je bil namreč to leto kurnik, kjer so se združili francoski petelini in slovenske kure. 30 francoskih skavtov, odetih v živo rdeče kroje, se znajde pred jamborom. Kaj pa zdaj? Nič, naj se igre pričnejo. Ugotovili smo, da je celotna skupina francoskih skavtov tako komunikativna, strpna in motivirana, da so se brez težav ujeli tudi z našimi najmlajšimi. Program je stekel brez vsakršnih težav, celo nasprotno, vsak dan smo bili vedno znova šokirani - pozitivno seveda.

IZMENJALI smo znanja, izkušnje in gradili prijateljstva. Obvezno smo priredili slovenski in nato še francoski dan, se tako naučili kaj novega o drugi kulturi in spoznali kup tradicionalnih iger in običajev. Tako smo lahko tudi Slovenci, pa čeprav le za en dan, jedli kot Francozi. In verjemite mi, da je to težje, kot se sliši. Francozi ne le, da radi jedo dobro, ampak predvsem jedo ogromno. "Kako hudiča, jim uspe ohraniti linijo ob takšni prehra-

ni?" so se spraševala naša dekleta. Skupaj smo se odpravili na več izletov, pripravili orientacijsko tekmovanje, družili pa so nas tudi izjemno zabavni in nepredvidljivi večerni programi.

Sledil je smrk, smrk in vedno neprijetno slovo. Poslovili se nismo grenko in solzavo, ker vemo, da je bil ta julij šele začetek nečesa veliko večjega, začetek novega, pravega prijateljstva. In vsakič, ko oblečem spominsko majico z napisom *Chickens United*, se na obrazu izriše nasmeh, mednarodni nasmeh.

Taborniki RUR

Vodov izlet

Začeli smo v Ljubljani, končali smo v Ljubljani, vmes pa smo se ustavili na Nizozemskem in v Belgiji.

Koščki dnevnika:

20. 7.: Počasi smo se začeli premikati. Prilepilo me je na stol. Vzleteli smo.

21. 7.: Bilo nas je 10 RBS-ovcev in skavtinja Meta.

22. 7.: Da bi se psihično pripravili na pogovore z belgijskimi skavti, ki so se namestili v sosednji sobi, smo si v kri napumpali adrenalin s skakanjem čez manjšo greznico približno 2 metra od brvi. "Mladost je norost, čez greznico skače, kjer je brv!"

23. 7.: S "potovalnim društvom" Kebab smo migrirali iz Amsterdama v Pijnacker.

25. 7.: V Delftu prvi tuš.

26. 7.: Po večerji smo v jarku skavtskega centra odkrili splave, ki so nas zelo razveselili, še posebej, ko so se na enega zbasali štirje mladostni RBS-ovci in se je začel potapljati, oni pa niso bili več pri obali.

29. 7.: Za nekatere je bila prva vožnja z metrojem v Bruslju edinstvena izkušnja (npr. Vita in moja roka).

30. 7.: V Ljubljani zopet dežuje.

Škoda, ker vas ni bilo zraven.

Heri, RBS
Ljubljana

Foto: Miha Blatnik

Foto: Špela Tomšič

Davča po deževnem torku

Torek, 18. septembra, bo petini Slovencev ostal v spominu z grenkim priokusom. Nekaj dni po naravni nesreči smo se tudi mi odpravili po naših najboljših močeh solidarno pomagati. Posledice te nesreče se ti res zadržajo v srce. Pripeljali smo se do začetka Železnikov, nato pa smo se s kamionom Slovenske vojske odpravili v bolj odročen zaselek Davče. Zadnjih nekaj kilometrov smo pot prehodili, ker je cesto odnesla voda. Pričeli smo z delom. Lotili smo se odstranjevanja blata iz hiše, izkopali smo mešalec, iz greznice odstranili blato in mulj ter zajezili vodo. Proti večeru smo se poslovili od prijaznih domačinov in se vrnili proti Železnikom.

Špela RPK

Tečaj orientacije in topografije

Topo tečaj, letos obarvan kakadujasto oranžno, je bil vsekakor nepozabno doživetje. K temu so pripomogli vsi orientiringi, skice (naši "vrhunski" krokiji), predavanja, popoldanski klepeti, "milky way" minute, labirint, vrisovanje, slastna kosila, piran jagoda, naš prijazen šef Miki, šarmantni Bubi, simpatični Kovax in vsi ostali tečajniki.

Za vse, ki ste kdaj razmišljali o udeležbi na tečaju, pa niste prepričani, naj vam povem, da je TOPO res zakon! Približek vsakodnevnega urnika je nekako tak: Ob pol

osmih se Miki počasi sprehodi od šotorov do šotorov in nam zaželi dobro jutro. Potem potrpežljivo čaka vsaj 20 minut, da se privlečemo iz šotorov. Ko smo po pol ure vsi zbrani, sledi za naše utrujene mišice čisto prenaporna telovadba (približno 500 metrov teka). Sledita zajtrk in tuš, potem pa že program. Pospravljanje šotorov nam še na kraj pameti ne pade,

Dopoldanski program ponavadi vsebuje kakšno predavanje in seveda skico ali dve, če imamo srečo. Popoldne nas čaka orientiring, dva ali trije, pa spet kako predavanje, mogoče še skica in vrisovanje. A našega dneva po večerji še ni konec. Spet sledi kakšno predavanje in nočna orientacija.

Lahko se ti zgodi, da te malo preveč razigrani nadaljevalci presenetijo in te pošljejo na orientacijo, ko jo najmanj pričakuješ. Upiraš se, a te prepričajo in že tečeš po strminah in gozdu. Prvi KT najdeš brez težav, pri drugem pa se zatakne. Kmalu že vseh devet tečajnikov išče dvojko ... No, z nadaljevalci ni dobro češenj zobati.

Prek celotnega tečaja smo zbirali točke, saj se je vsaka malenkost ocenjevala.

Zelo pomembna je bila zadnja celodnevna orientacija in seveda test ob koncu tečaja, ki smo se ga vsi tako zelo bali. Na tečaju sem se res ogromno naučila, spoznala veliko simpatičnih ljudi in preživela devet nepozabnih dni v Bohinju.

Še nasvet, kako se lotiti kakšne zelo težke naloge pri vrisovanju: Razmisлите, pa bo šlo.

Monika Tominšek, RaR

Najlepše se zahvaljujemo podjetju GEOSSET, ki nam je za čas tečaja veliko-dušno posodilo navigacijsko napravo GARMIN 60csx.

Foto: Andraž Ravnikar

Uporabni pravni nasveti

Opravičilo

Moj članek z naslovom Kajenje in 12. taborniški zakon, ki je bil objavljen v prejšnji (9.) številki revije, je med vodstvom letošnje inštruktorske šole vzbudil precej negotovanja in slabe volje, zlasti njegov zadnji odstavek. Marsikoga sem tudi razočaral. Kot še vedno aktiven inštruktor naj bi v članku pravzaprav žalil vse inštruktorje, tako tiste, ki so izobraževanje že končali, kot tudi tiste, ki so še vedno v "procesu pridobivanja naziva".

Ogorčenje in negotovanje sta v celoti upravičena. Ničesar od tistega, kar sem zapisal v omenjenem zadnjem odstavku, ne držim. Do napačnih zaključkov, zapisanih v članku, sem sicer prišel na podlagi osebnega opažanja, vendar pa zadeve nisem preveril pri vodstvu inštruktorske šole. Kot mi je bilo (že po objavi članka) pojasnjeno, je imela letošnja inštruktorska šola (kot tudi vsaj osem šol pred njo) kadalnico locirano pri starih sanitarijah. V to kadalnico so družno zahajali tako tečajniki kot vodstvo šole.

Vodstvo šole se torej ni obnašalo elitistično, kakor tudi ne moremo govoriti o dvojni morali.

Vsem, ki sem jih s člankom kakorkoli - seveda posevsem nenamerno - prizadel ali užalil se globoko opravičujem.

Obenem želim sporočiti še, da je bil to moj zadnji članek na temo "Uporabni pravni nasveti", saj zaradi preobilice drugih obveznosti težko najdem dovolj prostega časa še za pisanje člankov.

Darko Jenko

poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

Nina Kušar

Mednarodna

Švicarski skavti med 21. julijem in 2. avgustom 2008 organizirajo nacionalni skavtski tabor, na katerem pričakujejo približno 20.000 udeležencev. Potekal bo na tabornem prostoru v dolini Linth, organizatorji pa obljublajo veliko priložnosti za osebno rast in krepitev timskega duha. Tuji vodi bodo združeni z domačimi, kar naj bi jih spodbudilo k navezovanju tesnejših stikov.

Osnovne informacije:

21. 7.-2. 8. 2008 v dolini Linth v Švici;

udeleženci nad 15 let in osebje nad 18 let; tabornina približno CHF 300; www.contura08.ch.

Islandski skavti bodo leto pred RoverWay-em svoje organizacijske sposobnosti preizkusili z nacionalnim jamboreem. Med 22. in 29. julijem 2008 bo tako Hamrar Scout Centre v Akureyri povsem v znamenju vikingov. Organizatorji pričakujejo približno 3000 domačih in 1000 tujih udeležencev.

Osnovne informacije:

22.-29. 7. 2008, Hamrar Scout Centre, Akureyri, Islandija;

udeleženci med 10. in 15. letom starosti, osebje nad 18 let; tabornina približno IKR 29.500; www.scout.is/jamboree.

Ob stoletnici skavtstva na Irskem bo tudi tam potekal velik nacionalni jamboree. Med 2. in 10. avgustom bodo Irci v družbi prijateljev iz drugih držav v Puchestownu dostojno proslavili svoj visoki jubilej. Organizatorji obljublajo zanimiv program, pričakujejo približno 10.000 udeležencev.

Osnovne informacije:

2.-10. 8. 2008, Puchestown, Kildare, Irska; tabornina EUR 350; www.jamboree2008.ie.

Za vse morske navdušence se med 28. julijem in 4. avgustom 2008 ponuja odlična priložnost na Finskem. Satahanka, najsti pomorski skavtski tabor bo potekal v Atheli, Sauvo. Udeleženci, stari med 12 in 16 let, se bodo preizkusili v različnih spretnostih.

Osnovne informacije:

28. 7.-4. 8. 2008, Ahtela, Sauvo, Finska; udeleženci 12 do 16 let; tabornina EUR 195; www.scout.fi/satahanka.

Iz taborniške pesmarice

Z Goričkega v Piran

Klemen Kenda

Vlado Kreslin

D h G A
 Prazen dan, navaden, tih in zaspan,
 D h
 že zjutraj se povsem očitno zdi,
 G A
 da bi bolje b'lo, če ga ne bi bilo.

D h G A
 Sama žalost, sami bivši ljudje,
 D h
 le še marketing in deficit srca,
 G A D
 nobenih vicev več, še vreme je za vraga.

D A e, G
 Ko pa prideš ti, se nebo mi razjasni,
 D A
 kakor da letim,
 e, G
 sebi sam se imeniten zdim!

D A e, G
 Ko pa prideš ti, se nebo mi razjasni,
 D A e,
 čez gore, ravan, seže mi pogled
 G D
 z Goričkega v Piran!

D h G A
 Tožne misli o vsem, kar je bilo.
 D h
 Nekaj o smislu pa o minljivosti,
 G A D
 in o tem, da sem si sam največji problem.

D A e, G
 Ko pa prideš ti, se nebo mi razjasni ...

Jaka Bevk - Šeki

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Blaž Verbič (blaz.verbic@rutka.net) - urednik fotografije, Meti Buh Gašparič (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Tomaž Sinigajda (sini@rutka.net) - urednik sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Barbara Bačnik (barbara.bačnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Simon Hudolin (simon.hudolin.salchi@gmail.com), Darko Jenko (darko.jenko@siol.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_ria@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Lea Repič (lea.repic@siol.net), Maja Strnad (m.strnad@gmail.com), Jasna Turk (jasna.turk@varuh-rs.si). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net). **Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik** Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. **TABOR** sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Telefon** 01/30008-20, **fax** 01/4361-477, **e-pošta:** tabor@rutka.net, info@zts.org. **WWW:** http://www.zts.org. **Cena posameznega izdava** je 2,09 € (500 SIT), **letna naročnina** je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. **Transakcijski račun:** 02010-0014142372. **Rokopisov in fotografij ne vračamo.** Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. **Revija** izhaja vsak drugi petek v mesecu. **DDV** je vračunan v ceno. **Grafična priprava in tisk:** Tridesign d.o.o., Ljubljana. **Številka** je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. **Poštnina** plačana pri pošti 1102 Ljubljana. **Revija Tabor** je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Stric volk

Skupina študentov se je odločila, da bo organizirala večdnevno prostovoljno delovno akcijo in uredila ceste in poti v lokalni skupnosti. Pri tem je za pomoč poprosila druge organizacije: tako podjetja kakor javne službe ter druge organizacije in društva. Odzvale so se v velikem številu in za podporo (bodisi opremo ali drug način sodelovanja) niso zahtevale nikakršne odškodnine ali najemnine. Zgodba, kot jo vsi radi slišimo, pa ima za peščenosrajčnike močno grenak priokus.

Izjema v tej zgodbi je namreč taborniški rod in njegovo vodstvo, ki je za postavljanje šotorov za bivanje na njihovem tabornem prostoru zahtevalo plačilo najemnine. In to ne zgolj za povračilo stroškov vode in elektrike, pač pa najemnino za vsak postavljeni šotor posebej. "Od tega pač živimo," je bil argument, s katerim so opravičevali svojo zahtevo. Tako so se študentje, ki teh sredstev niso imeli, organizirali drugače. "Po svoje jih je treba razumeti," bi lahko bil zaključek, če ne bi v zgodbi osvetlili še nečesa.

Isti taborniki so bili pred leti deležni pomoči pri pridobitvi in ureditvi točno tega tabornega prostora. In da je zamera še večja, gre za cesto, ki pelje do tabornega prostora. Rezultati delovne akcije bi torej koristili tudi tabornikom.

Zgodba je resnična, izpuščena so le konkretna imena. Je bilo ravnanje vmesno ali ne, presodite sami. Razmislite pa tudi, kakšno podobo v družbi ustvarjamo s takšnim ravnanjem.

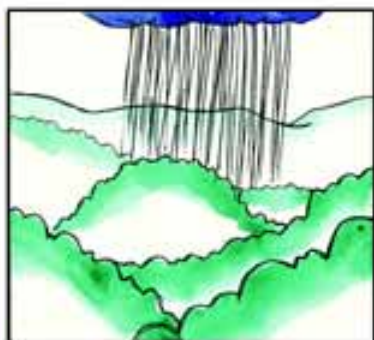
Brina Krašovec

Mlin

Tam za mlinom,
 tam nekaj žvrgoli,
 tam nov list brsti,
 tam ...
 Za mlinom,
 tam so najlepše cvetlice,
 tam ptice najlepše zvene,
 tam poljsko cvetje diši.
 Voda sumi, sili v prečke kolesa,
 ki že stoletja stoji.
 Ostali so kamni, obrušeni in oprášeni.
 Ni več rok albina z napako,
 veter odpihnil je zadnje sledi.
 Le redko še vzklije kak mlinarjev stric.
 Dandanes že sama misel rodi.

g. Vreme

Resničnostni šov kmetija po taborniško kot delavnica na Jamboreeju. (foto: SITI)

Preplet nog in rutke.

(foto: Polona Zahelj)

zadnja plat

Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Taborniki v družbi policistov na Otroškem bazarju. (foto: Martina Tomičič)

Družbeno koristno delo udeleženk ...

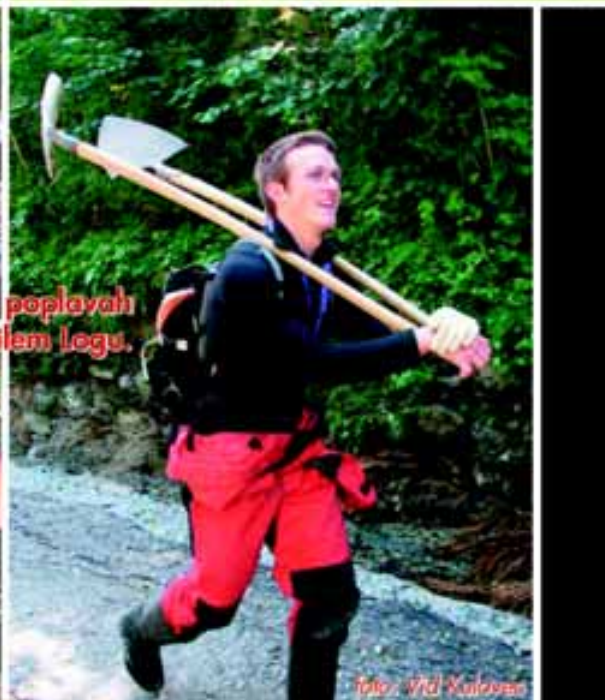
(foto: Vid Kulovec)

... in udeležencev zaključnega srečanja Jamboree odprave. (foto: SITI)

Taborniška humanitarna pomoč ob poplavah v Železnikih, Davči in Zalem Logu.

(foto: Vid Kulovec)

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli na jesenske počitnice ali kje
bi priredili rodov posvet?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**